

Wymagania edukacyjne

Język polski — klasa druga
Zakres podstawowy i rozszerzony

Treści zakresu rozszerzonego wyróżniono czerwoną czcionką.

Propozycje lektur uzupełniających oznaczono niebieską czcionką.

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopelniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
ROMANTYZM							
1.	Romantyzm, czyli inna nowoczesność	wprowadzenie do lekcji 1. Romantyzm, czyli inna nowoczesność Alina Witkowska, Wielkie stulecie Polaków	• czyta tekst ze zrozumieniem • dostrzega główną myśl tekstu • wie, że tekst należy do literatury naukowej	• wyodrębnia części kompozycyjne tekstu • formułuje temat tekstu • wskazuje różnice między literaturą piękną i naukową	• odtwarza tok myślenia autorki • wyodrębnia argumenty autorki • formułuje konkluzje wynikające z tekstu • wskazuje powody, dla których tekst zaliczany jest do literatury naukowej	• ustosunkowuje się do poglądów zawartych w tekście • prezentuje własne stanowisko • wyjaśnia, czym cechuje się tekst naukowy, podaje jego przykłady	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst naukowy • uwzględnia kontekst historyczny • ustosunkowuje się do poglądów autorki • ocenia przedstawione przez nią argumenty
2.	Poezja romantyczna wobec klasycznej	wprowadzenie do lekcji 2. Poezja romantyczna wobec klasycznej August Wilhelm Schlegel, Wykłady o literaturze pięknej i sztuce	• czyta tekst ze zrozumieniem • objaśnia nieznane słownictwo • wie, że tekst jest wykładem	• dzieli tekst na części kompozycyjne • wskazuje źródła poezji romantycznej • wie, dlaczego tekst zaliczany jest do wykładu jako gatunku	• odtwarza własnymi słowami tok wywodu autora • odtwarza tezy • wskazuje przykład faktu i opinii	• porządkuje tezy autora • przedstawia przytoczone w tekście argumenty • uzupełnia wywód autora własnymi przykładami • oddziela fakty od opinii	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst wykładu • przedstawia własne stanowisko wobec omawianych kwestii • przywołuje kontekst kulturowy
3.	Wielkość i wolność w romantyzmie	wprowadzenie do lekcji 3. Wielkość i wolność w romantyzmie Georg Wilhelm Hegel, Wykłady z	• czyta tekst ze zrozumieniem • określa temat wykładu • zna pojęcie	• wyodrębnia etapy w rozwoju myślenia o wolności • wyjaśnia, czym	• odtwarza poglądy Hegla na temat świadomości wolności i roli jednostki w biegu	• ustosunkowuje się do poglądów Hegla na temat biegu dziejów • prezentuje własne	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst wykładu • ustosunkowuje się do

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
		filozofii dziejów	historiozofia	zajmuje się historiozofia	dziejów	stanowisko na ten temat	zawartych w nim tez • ocenia argumenty • prezentuje własne stanowisko
4.	Nowe tematy w poezji europejskiej	wprowadzenie do lekcji 4. Nowe tematy w poezji europejskiej William Wordsworth, Żonkile, *** [Filarze Stonehenge!] Samuel Taylor Coleridge, Kościuszeko	• wie, że autorzy to tak zwani poeci jezior • określa sytuacje liryczne przedstawione w utworach • charakteryzuje osobę mówiącą • podaje przykłady wybranych środków językowych	• wyjaśnia, na czym polega specyfika twórczości poetów jezior • ustala tematykę i problematykę wierszy • określa relacje między osobą mówiącą a odbiorcą wypowiedzi • omawia warstwę językową wierszy • wskazuje symbol i alegorię	• uogólnia spostrzeżenia na temat twórczości poetów jezior • wyjaśnia znaczenia symboli i metafor • określa funkcję ważnych dla wymowy utworów środków językowych	• ustala, na czym polega nowatorstwo poetów jezior w stosunku do poezji klasycznej • analizuje warstwę symboliczną i alegoryczną utworów • analizuje funkcjonalnie warstwę językową utworów • wskazuje znaczenia naddane utworów	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwory ze szczególnym uwzględnieniem ich nowatorstwa obrazowego, znaczeniowego i językowego
5.	Nawiązania do twórczości poetów jezior	wprowadzenie do lekcji 5. Nawiązania do twórczości poetów jezior Walt Whitman, Wierzę, że żdźbło trawy nie mniej znaczy... Bob Dylan, Odpowiedź zna wiatr	• określa tematykę utworów • dostrzega motyw wędrówki • wskazuje fragmenty prezentujące postawy człowieka wobec świata • wskazuje i nazywa podstawowe środki językowe • tworzy krótką wypowiedź argumentacyjną	• określa tematykę i problematykę utworów • wyjaśnia funkcję motywu wędrówki • omawia postawy wobec świata przedstawione w utworach • omawia warstwę językową utworów • tworzy wypowiedź argumentacyjną	• omawia wizję świata przedstawione w utworach • wyjaśnia znaczenie motywu wędrówki w utworach • dostrzega nawiązania kulturowe • tworzy krótką interpretację porównawczą	• porównuje wizję świata przedstawione w utworach • interpretuje symbolikę motywu wędrówki • omawia nawiązania kulturowe • tworzy interpretację porównawczą	• samodzielnie analizuje i interpretuje obydwa utwory, biorąc pod uwagę wpisane w nie postawy wobec świata • porównuje utwory w wypowiedzi krytycznej
6.	Tajemniczy buntownik – Gaiur Byrona	wprowadzenie do lekcji 6. Tajemniczy buntownik – „Gaiur” Byrona George	• zna najważniejsze wydarzenia fabuły utworu	• odtwarza chronologicznie przebieg fabuły	• omawia konstrukcję fabuły utworu • komentuje motywy	• wyjaśnia, na czym polega nietypowość fabuły utworu	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór, bierze pod uwagę

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
		Byron, Giaur					
7.	Giaur jako powieść poetycka	wprowadzenie do lekcji 7. „Giaur” jako powieść poetycka George Byron, Giaur	• przedstawia głównego bohatera • zna pojęcie bohater bajroniczny • podaje przykłady elementów orientalnych • uważnie śledzi dyskusję	• przedstawia motywy postępowania głównego bohatera • nazywa wartości • wskazuje cechy bohatera bajronicznego • wskazuje elementy orientalne	• postępowania bohatera • charakteryzuje bohatera bajronicznego • omawia rolę orientu w świecie przedstawionym utworu	• ocenia motywy postępowania bohatera • wyjaśnia, dlaczego Giaur jest bohaterem bajronicznym • omawia rolę egzotyizmu w utworze	• romantyczne cechy przedstawionego w nim świata i poglądy moralne • przygotowuje katalog wystawy multimedialnej
			• przygotowuje ekspozycję na wystawę multimedialną • zna podstawowe cechy powieści poetyckiej jako gatunku literackiego	• bierze udział w dyskusji • bierze udział w przygotowaniu wystawy multimedialnej • wyjaśnia, na czym polega synkretyzm powieści poetyckiej	• bierze czynny udział w dyskusji • aktywnie uczestniczy w przygotowaniu wystawy multimedialnej • omawia powieść poetycką jako gatunek literacki	• prezentuje w dyskusji własne stanowisko, popiera je argumentami • przygotowuje koncepcję wystawy multimedialnej • komentuje, dlaczego Giaur jest powieścią poetycką	
8.	Młodość – czas samopoznania	wprowadzenie do lekcji 8. Młodość – czas samopoznania Johann Wolfgang Goethe, Cierpienia młodego Wertera	• przedstawia Wertera, krótko go charakteryzuje • wstępnie omawia relacje bohatera ze światem	• omawia cechy postawy werterycznej • podaje przejawy indywidualizmu Wertera • omawia stosunek bohatera do świata	• wyjaśnia znaczenie postawy werterycznej w dobie romantyzmu • wyjaśnia, na czym polegał indywidualizm Wertera	• omawia wpływ światopoglądu romantycznego na kształtowanie się postawy werterycznej • ocenia indywidualizm Wertera	• przedstawia Wertera, krótko go charakteryzuje • wstępnie omawia relacje bohatera ze światem
9.	Miłość w Cierpieniach młodego Wertera	wprowadzenie do lekcji 9. Miłość w „Cierpieniach młodego Wertera” Johann Wolfgang Goethe, Cierpienia młodego Wertera	• opowiada, jak rodziło się uczucie Wertera do Lotty • wymienia przykłady kontaktu bohatera z naturą	• omawia relacje między Lottą a Werterem • omawia przykłady kontaktu bohatera z naturą	• wyjaśnia, na czym polegał stosunek bohatera do świata • wyjaśnia, dlaczego miłość Wertera do Lotty można nazwać uczuciem romantycznym	• ocenia stosunek bohatera do świata • wyjaśnia istotę miłości romantycznej • omawia ewolucję postawy Wertera wobec natury	• opowiada, jak rodziło się uczucie Wertera do Lotty • wymienia przykłady kontaktu bohatera z naturą
10.	Romantyczna wizja natury	wprowadzenie do lekcji 10. Romantyczna wizja natury Johann Wolfgang Goethe, Cierpienia młodego Wertera	• wie, że utwór reprezentuje powieść epistolarną • tworzy krótki opis krajobrazu	• wyjaśnia, na czym polega powieść epistolarna • podaje przykłady	• obrazuje przykładami ewolucję postawy bohatera wobec natury	• wyjaśnia, jaki wpływ ma wybór przez autora powieści epistolarnej	• wie, że utwór reprezentuje powieść epistolarną • tworzy krótki opis krajobrazu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
11.	Powieść w listach	wprowadzenie do lekcji 11. Powieść w listach Johann Wolfgang Goethe, Cierpienia młodego Wertera	• bierze udział w opracowaniu planu wyprawy przyrodniczo-literackiej	synkretyzmu rodzajowego • tworzy opis krajobrazu • bierze czynny i aktywny udział w opracowaniu planu wyprawy przyrodniczo-literackiej	• udowadnia, że utwór to powieść epistolarna • tworzy oryginalny opis krajobrazu • współpracuje czynnie z grupą w działaniach projektowych, których celem jest stworzenie planu wyprawy przyrodniczo-literackiej	dla wyrażenia idei epoki • tworzy rozbudowany opis krajobrazu wewnętrznego • opracowuje koncepcyjnie plan wyprawy przyrodniczo-literackiej	• bierze udział w opracowaniu planu wyprawy przyrodniczo-literackiej
12.	Faust – dramat o klęsce rozumu	wprowadzenie do lekcji 12. „Faust” – dramat o klęsce rozumu Johann Wolfgang Goethe, Faust	• wie, że utwór jest dramatem • przedstawia Fausta • podaje przykłady z tekstu pokazujące, czym dla Fausta było pełne poznanie świata • podaje przykłady z tekstu pokazujące relacje Fausta z Małgorzatą • zna termin postawa faustyczna	• odróżnia dramat od liryki i epiki • charakteryzuje Fausta • wyjaśnia, jak bohater chciał poznawać świat • omawia relacje między Faustem a Małgorzatą • wie, na czym polega postawa faustyczna	• przypomina cechy rodzajowe dramatu • wyjaśnia motywy postępowania Fausta • omawia drogę życiową Fausta • wyjaśnia, na czym polegał dramat Małgorzaty • wyjaśnia, na czym polega postawa faustyczna	• uzasadnia, że Faust jest dramatem • ocenia postępowanie Fausta • wyjaśnia, jakie granice przekracza bohater • ocenia relacje Fausta z Małgorzatą • wyjaśnia, kto i dlaczego prezentuje w utworze postawę faustyczną	• samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty utworu ze szczególnym uwzględnieniem wpisanej w niego postawy światopoglądowej • podaje przykłady utworów, w których występuje motyw faustyczny
13.	Cierpienie kobiety w Fauście	wprowadzenie do lekcji 13. Cierpienie kobiety w „Fauście” Johann Wolfgang Goethe, Faust					
14.	„Stare” i „nowe” w Odzie do młodości	wprowadzenie do lekcji 14. „Stare” i „nowe” w „Odzie do młodości” Adam Mickiewicz, Oda do młodości	• dostrzega przedstawiony w utworze kontrast młodości i starości • wie, co to jest alegoria • cytuje fragmenty poświęcone ukazaniu przestrzeni • dostrzega nawiązania mitologiczne • tworzy krótką	• wskazuje cechy i właściwości przypisywane młodości • wskazuje wersy zawierające alegorię • omawia własnymi słowami fragmenty poświęcone ukazaniu przestrzeni • przypomina wiadomości na temat	• omawia kontrast młodości i starości pokazany w wierszu • wyjaśnia znaczenia alegorii • komentuje fragmenty poświęcone ukazaniu przestrzeni • omawia rolę nawiązań mitologicznych • tworzy wypowiedź	• wyjaśnia, w jakim celu została zestawiona młodość i starość • omawia funkcję alegorii w powiązaniu z innymi zastosowanymi środkami poetyckimi • wartościuje elementy związane z przestrzenią • interpretuje nawiązania	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór, ze szczególnym uwzględnieniem jego cech klasycystycznych i romantycznych • tworzy wyczerpującą wypowiedź argumentacyjną z uporządkowanymi argumentami i kontrargumentami na

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
			wypowiedź, w której przedstawia własne stanowisko wobec postaw i wartości związanych z młodością	postaci i wydarzeń mitologicznych, do których nawiązuje tekst • tworzy krótką wypowiedź argumentacyjną na temat postaw i wartości związanych z młodością	argumentacyjną na temat postaw i wartości związanych z młodością	mitologiczne w kontekście problematyki utworu • tworzy wypowiedź argumentacyjną z wyrażeniem postawionej tezy i uporządkowanymi argumentami na temat postaw i wartości związanych z młodością	temat postaw i wartości związanych z młodością
15.	Oda – dialog z tradycją	wprowadzenie do lekcji 15. Oda – dialog z tradycją Friedrich Schiller, Do Radości	• zna odę jako nazwę gatunku lirycznego • zna podstawowe założenia klasycyzmu • cytuje wersy, odzwierciedlające nastrój utworu • wstępnie formułuje przesłanie utworu • zna pojęcie postawa altruistyczna • wie, że można łączyć Ode... Schillera i Ode... Mickiewicza	• łączy odę jako gatunek z antykiem • omawia założenia klasycyzmu • omawia nastrój utworu • formułuje główne przesłanie utworu • wyjaśnia, na czym polega postawa altruistyczna • dostrzega wspólne elementy utworu Schillera i Mickiewicza	• omawia cechy ody jako gatunku lirycznego • wskazuje w utworze cechy klasycystyczne • wskazuje środki językowe budujące nastrój • ustosunkowuje się do głównego przesłania utworu • wyjaśnia, gdzie w utworze jest mowa o postawie altruistycznej • omawia podobieństwa tekstów Schillera i Mickiewicza	• wyjaśnia, dlaczego utwór Schillera jest odą • wyjaśnia, w czym przejawia się klasycyzm utworu • wyjaśnia, z czego wynika nastrój utworu • ustosunkowuje się do głównego przesłania utworu z perspektywy współczesnego czytelnika • stawia tezę i ją uzasadnia, czy we współczesnym świecie możliwa jest postawa altruistyczna • interpretuje wspólne obszary tekstów Schillera i Mickiewicza	• samodzielnie dokonuje interpretacji porównawczej Ody... Mickiewicza i Ody... Schillera ze szczególnym uwzględnieniem stylistyki i wymowy obu dzieł
16.	Manifest polskiego romantyzmu	wprowadzenie do lekcji 16. Manifest polskiego romantyzmu Adam Mickiewicz, Romantyczność	• odtwarza własnymi słowami bieg wydarzeń • dostrzega różnice światopoglądowe prezentowane w	• porządkuje elementy świata przedstawionego • nazywa trzy rodzaje światopoglądu zaprezentowanego w	• omawia sposób prezentacji świata przedstawionego • omawia trzy rodzaje światopoglądu	• omawia sposób prezentacji świata przedstawionego z punktu widzenia poetyki romantyzmu	• samodzielnie analizuje i interpretuje balladę jako manifest romantyzmu

Lp.	Temat lekcji	Material rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
			utworze • rozróżnia konwencje realistyczną i fantastyczną • wie, że utwór jest balladą • zna pojęcie synkretyzm rodzajowy • wie, jaka była geneza Romantyczności	utworze • wskazuje elementy realistyczne i fantastyczne • omawia cechy ballady • wskazuje cechy liryki, epiki i dramatu w utworze • wie, że Romantyczność to manifest programowy	prezentowane w utworze • wskazuje źródła irracjonalizmu • wyjaśnia, dlaczego utwór jest balladą • wyjaśnia, na czym polega synkretyzm rodzajowy • wyjaśnia, dlaczego Ro- mantyczność jest manifestem programowym	• nazywa i porównuje ze sobą trzy rodzaje światopoglądu zaprezentowane w utworze • omawia funkcję elementów fantastycznych i irracjonalnych • udowadnia, że Roman- tyczność jest balladą • udowadnia, że Roman- tyczność to utwór synkretyczny rodzajowo	
						• interpretuje Romantycz- ność jako manifest programowy romantyzmu	
17.	Romantyczna wrażliwość w czasach wojny	wprowadzenie do lekcji 17. Romantyczna wrażliwość w czasach wojny Władysław Broniewski, Ballady i romanse	• odtwarza własnymi słowami sytuację liryczną przedstawioną w wierszu • cytuje wersy zawierające aluzje literackie i biblijne • dostrzega elementy symboliczne • podaje kilka przykładów prozaizmów	• odtwarza sytuację liryczną zobrazowaną w wierszu • wskazuje aluzje literackie i nawiązania do Biblii • wskazuje elementy symboliczne • wskazuje prozaizmy • omawia postawy bohaterów	• komentuje składniki sytuacji lirycznej zobrazowanej w utworze • interpretuje aluzje literackie i biblijne • wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych • omawia znaczenie prozaizmów w języku utworu	• wyjaśnia, na czym polega niezwykłość sytuacji lirycznej • omawia funkcje aluzji literackich i biblijnych • interpretuje funkcje elementów symbolicznych • omawia funkcje prozaizmów i ich znaczenie dla kreacji świata • ocenia postawy bohaterów	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem aluzji literackich i wymowy moralnej
		Serhij Żadan, Może właśnie teraz warto zacząć	• zbiera informacje dotyczące osoby	• przedstawia psychikę i emocje osoby mówiącej	• omawia życie wewnętrzne osoby	• omawia sposób widzenia świata przez	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
			mówiącej • określa odbiorcę • opowiada własnymi słowami o sytuacji lirycznej • określa problematykę utworu	• określa jej relacje z odbiorcą • odtwarza sytuację liryczną • rozpoznaje przesłanie utworu	mówiącej • ustala, jak buduje relacje z odbiorcą • omawia realia sytuacji lirycznej • formułuje przesłanie utworu	osobę mówiącą • ocenia jej relacje z odbiorcą • omawia realia sytuacji lirycznej z uwzględnieniem kontekstu historycznego • omawia przesłanie utworu	
18.	Natura i historia w balladzie Mickiewicza	wprowadzenie do lekcji 18. Natura i historia w balladzie Mickiewicza Adam Mickiewicz, Świtez	• przypomina cechy ballady jako gatunku literackiego • wie, czym jest legenda, zna pojęcie historyzm • dostrzega dwa porządki narracyjne	• wyjaśnia, dlaczego tekst reprezentuje balladę jako gatunek • definiuje legendę • wyjaśnia, czym jest historyzm	• wskazuje cechy ballady w Świtezi • wyjaśnia, czym różni się legenda od baśni • wskazuje elementy historyczne w utworze	• uzasadnia, dlaczego utwór jest balladą • wskazuje elementy legendarne w utworze • wyjaśnia, jak historyzm wpływa na interpretację utworu	• samodzielnie analizuje i interpretuje balladę ze szczególnym uwzględnieniem historyzmu, roli natury w świecie przedstawionym
			• przypomina, jakiego wyboru i dlaczego dokonały córki i żony wojsk Tuhana • wymienia elementy natury przedstawione w balladzie • we wskazanej, prostej formie przedstawia legendę związaną ze swoim regionem	• przypisuje elementy świata przedstawionego dwóm porządkom narracyjnym • przedstawia racje, między którymi córki i żony wojsk Tuhana musiały dokonać wyboru • omawia związki świata natury i świata ludzi w utworze • w dowolnej formie przedstawia legendę związaną ze swoim regionem	• porządkuje elementy świata przedstawionego w dwóch ciągach narracyjnych • ocenia wybór bohaterki ballady • wyjaśnia rolę natury w utworze • w ciekawej i oryginalnej formie prezentuje legendę związaną ze swoim regionem	• określa relacje między dwoma światami ballady • wyjaśnia, na czym polega tragizm wyboru, którego musiały dokonać bohaterki ballady • omawia wpływ natury na interpretację utworu • w świadomości i funkcjonalnie wybranej formie prezentuje legendę związaną ze swoim regionem	• w oryginalny sposób, w atrakcyjnej i dopracowanej formie prezentuje legendę związaną ze swoim regionem
19.	Ludowy kodeks	wprowadzenie do lekcji 19.	• przypomina cechy	• wyjaśnia, dlaczego	• wskazuje cechy	• uzasadnia twierdzenie,	• samodzielnie analizuje

Lp.	Temat lekcji	Material rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
	moralny	Ludowy kodeks moralny Adam Mickiewicz, Lilije	ballady jako gatunku literackiego • rozpoznaje konwencję fantastyczną • opowiada własnymi słowami, jak doszło do zbrodni opisanej w utworze • podaje przykłady prozaizmów • ma świadomość związków przynajmniej dwóch ballad Mickiewicza	tekst jest balladą • rozróżnia konwencję realistyczną i fantastyczną • wyjaśnia, kto i w jaki sposób wymierza karę bohaterce • wskazuje, kto posługuje się prozaizmami • zestawia dwie ballady Mickiewicza	ballady w Świtezi • wymienia elementy fantastyczne i realistyczne w utworze • ustala, kto i dlaczego ponosi karę w utworze • wyjaśnia, co wnoszą do tekstu zastosowane w nim prozaizmy • w pracy pisemnej porównuje dwie ballady Mickiewicza	że utwór jest balladą • omawia funkcję konwencji fantastycznej w utworze • interpretuje problem winy i kary przedstawiony w balladzie • omawia rolę prozaizmów w języku utworu • pisze analizę porównawczą dwóch ballad Mickiewicza	i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem odniesień do ludowego pojęcia sprawiedliwości • pisze analizę porównawczą dwóch ballad Mickiewicza ze szczególnym odniesieniem do światopoglądu i poetyki romantyzmu
20.	Nawiązania do ballad Mickiewicza	wprowadzenie do lekcji 20. Nawiązania do ballad Mickiewicza Bolesław Leśmian, Gad	• rozpoznaje elementy świata przedstawionego • wskazuje elementy fantastyczne • wymienia elementy natury w utworze	• porządkuje elementy świata przedstawionego • wie, co to jest metafizyka • omawia elementy natury w utworze	• odtwarza własnymi słowami przebieg fabuły i jej okoliczności • określa znaczenie elementów fantastycznych	• komentuje elementy świata przedstawionego z punktu widzenia gatunku utworu • omawia warstwę metafizyczną utworu	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem warstwy metafizycznej i symboliki
			• rozróżnia miłość i namiętność • przypomina, co to jest symbol	• wskazuje elementy związane z miłością i namiętnością • wskazuje elementy symboliczne	• określa funkcję natury w utworze • omawia relację między miłością a namiętnością • wyjaśnia znaczenie symboli	• interpretuje znaczenia związane z naturą • ustala, co jest oznaką miłości, a co namiętności w utworze • interpretuje warstwę symboliczną utworu	
		Julian Tuwim, Śmierć	• wymienia składniki sytuacji lirycznej w wierszu • zbiera informacje o bohaterach • cytuje fragmenty	• opowiada o sytuacji lirycznej przedstawionej w utworze • przedstawia bohaterów wiersza • omawia nastrój	• dostrzega symbolikę sytuacji lirycznej • omawia relacje łączące bohaterów • wskazuje i nazywa środki językowe	• omawia symbolikę sytuacji lirycznej • komentuje relacje łączące bohaterów • omawia funkcje środków poetyckich	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego konwencji

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
			ujawniające nastrój wiersza	wiersza	budujące nastrój utworu	wykorzystane do budowy nastroju wiersza	
21.	Kryptologia w Złotym żuku Poe	wprowadzenie do lekcji 21. Kryptologia w „Złotym żuku” Poe, Edgar Allan Poe, Złoty żuk	- ustala, co było punktem wyjścia rozumowania bohatera - przypomina, co to jest symbol	- ustala, z jakich przesłanek bohater wysnuł swoje wnioski - wskazuje elementy symboliczne w tekście	- odtwarza kolejne etapy deszyfracji tekstu na pergaminie - wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych - wskazuje w opowiadaniu elementy czarnego humoru - wskazuje kolejne etapy akcji	- odtwarza całą drogę myślową bohatera deszyfrującego tekst - wyjaśnia symbolikę tekstu - określa funkcję czarnego humoru w opowiadaniu - ustala ważne dla akcji wydarzenia, uzasadnia, dlaczego są istotne	samodzielnie analizuje i interpretuje opowiadanie ze szczególnym uwzględnieniem jego konwencji
22.	Elementy thrillera w Złotym żuku	wprowadzenie do lekcji 22. Elementy thrillera w „Złotym żuku” Edgar Allan Poe, Złoty żuk	- zna pojęcie czarny humor - wskazuje najważniejsze wydarzenia akcji	- wyjaśnia, na czym polega czarny humor - opowiada krótko przebieg akcji własnymi słowami			
23.	Wampiry w literaturze	wprowadzenie do lekcji 23. Wampiry w literaturze Edgar Allan Poe, Berenika	- podaje z własnego doświadczenia sytuacje wywołujące grozę - opowiada przebieg wybranych wydarzeń opowiadania	- wskazuje elementy wywołujące grozę - odtwarza własnymi słowami przebieg akcji - omawia znaczące rekwizyty	- określa relacje elementów grozy z pozostałymi składnikami opowiadania - omawia konstrukcję akcji opowiadania	- określa funkcje elementów wywołujących grozę - wskazuje momenty najwyższego napięcia i tajemnicy - ustala znaczenia związane z ważnymi rekwizytami	samodzielnie analizuje i interpretuje opowiadanie ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystanej przez autora konwencji
			- wymienia znaczące w opowiadaniu rekwizyty - wymienia elementy przestrzeni zaprezentowane w opowiadaniu - przypomina rodzaje narracji	- omawia sposób opisu przestrzeni - ustala rodzaj narracji w tekście	- ustala związek znaczących rekwizytów z poszczególnymi etapami akcji - ustala symboliczne znaczenie przestrzeni - charakteryzuje narratora	- omawia wpływ przestrzeni na znaczenia tekstu - ustala, jakie znaczenie ma narracja pierwszoosobowa dla budowania atmosfery opowiadania	
24.	Romantyczny wampiryzm –	wprowadzenie do lekcji 24. Romantyczny wampiryzm	zna pojęcie literatura fantasy	wyjaśnia cechy literatury fantasy	uzasadnia, dlaczego opowiadanie należy do	wyjaśnia, z czego może wynikać fenomen	samodzielnie analizuje i interpretuje

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
	współcześnie	– współcześnie Stefan Darda, Słoneczna Dolina	• potrafi wymienić jej przykłady • rozróżnia konwencje realistyczną i fantastyczną • dostrzega motywy światopoglądu romantycznego w utworze	• wskazuje elementy realistyczne i fantastyczne w utworze • omawia motywy romantycznego światopoglądu w opowiadaniu	literatury fantasy • omawia świat stworzony z elementów realistycznych i fantastycznych • komentuje funkcje odwołania do elementów światopoglądu romantycznego	popularności literatury fantasy • określa relacje między elementami realistycznymi i fantastycznymi • ustala, jak odwołania do romantycznego światopoglądu wpływają na interpretację opowiadania	opowiadanie ze szczególnym uwzględnieniem konwencji utworu
25.	Antynomie miłości romantycznej	wprowadzenie do lekcji 25. Antynomie miłości romantycznej Adam Mickiewicz, Dziady, część IV	• dostrzega w utworze motyw miłości • wstępnie analizuje formę wypowiedzi bohatera, ma świadomość ambiwalencji wypowiedzi bohatera • wie, że bohater reprezentuje typ romantycznego kochanka • nazywa emocje bohatera • odtwarza portret psychologiczny kochanki	• ustala, na podstawie których cytatów można rozpoznać motyw miłości • wskazuje i nazywa środki poetyckie typowe dla wypowiedzi bohatera, cytuje fragmenty, obrazujące ambiwalencje wypowiedzi bohatera • wyjaśnia, czym cechuje się romantyczny kochanek • omawia emocje bohatera, wyjaśnia, co bohater zarzuca kochance	• rozpoznaje specyfikę miłości romantycznej • ocenia funkcje zastosowanych w utworze środków językowych, ustala, czego dotyczy ambiwalencja bohatera • ustala, dlaczego bohatera można nazwać romantycznym kochankiem • hierarchizuje emocje bohatera pod względem ich natężenia • ustala, jaki rodzaj więzi łączy bohatera z kochanką	• wyjaśnia, na czym polega specyfika miłości romantycznej • wskazuje sposób budowania patosu i emocjonalizmu wypowiedzi, ustala, z czego wynika ambiwalencja w wypowiedzi bohatera • zestawia bohatera z innymi romantycznymi kochankami, np. Werterem • ustala, co jest źródłem emocji bohatera	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem świadomości romantycznej i poetyki tego okresu w kulturze
						• omawia relacje łączące bohatera z kochanką, o której mówi	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
26.	Erotyki Adama Mickiewicza	wprowadzenie do lekcji 26. Erotyki Adama Mickiewicza Adam Mickiewicz, Niepewność	• pięknie odczytuje wiersz, uwzględniając jego sylabotonizm • dostrzega muzyczność utworu • dostrzega w utworze paralelizm składniowy • wstępnie prezentuje osobę mówiącą w wierszu	• wie, na czym polega wiersz sylabotoniczny • wskazuje, z czego wynikają walory muzyczne utworu • podaje przykłady paralelizmu składniowego • tworzy portret psychologiczny osoby mówiącej	• na przykładzie fragmentu utworu wyjaśnia, na czym polega sylabotonizm • wskazuje i nazywa środki budujące muzyczność utworu • wyjaśnia, na czym polega paralelizm w utworze • wyraża swoją opinię o osobie mówiącej w wierszu	• wie, jakie efekty twórcze przynosi wykorzystanie wiersza sylabotonicznego • omawia środki budujące walory muzyczne utworu • omawia rolę paralelizmu składniowego w utworze • omawia relacje osoby mówiącej ze światem	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem jego formy i języka poetyckiego
		Adam Mickiewicz, Dobranoc	• rozpoznaje sytuację liryczną, zbiera informacje o adresacie wypowiedzi • rozpoznaje podstawowe środki języka poetyckiego • rozpoznaje motyw miłości w utworze	• przedstawia okoliczności sytuacji lirycznej zobrazowanej w wierszu, przedstawia portret psychologiczny adresata • wskazuje i nazywa środki języka poetyckiego • omawia wizję miłości zobrazowaną w wierszu	• ustala, kto, do kogo, o czym, jak mówi, omawia relacje między nadawcą a odbiorcą, określa nastrój • wskazuje środki poetyckie, którymi został zbudowany nastrój • prezentuje swoją ocenę pokazanej w wierszu wizji miłości	• opowiada własnymi słowami o sytuacji lirycznej, ustala, z jakimi prośbami zwraca się podmiot liryczny do adresata • ustala funkcje środków języka poetyckiego • zestawia wizję miłości pokazaną w wierszu z innymi utworami	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem języka poetyckiego i odniesień do romantycznej wizji miłości
27.	Miłość romantyczna w popkulturze	wprowadzenie do lekcji 27. Miłość romantyczna w popkulturze Edward Stachura, Z nim będziesz szczęśliwsza	• wskazuje miejsca, w których ujawnia się osoba mówiąca • cytuje wersy mówiące o uczuciach • dostrzega w tekście motyw rozstania	• prezentuje osobę mówiącą w wierszu • nazywa uczucia wyrażane przez osobę mówiącą • komentuje, jak został zaprezentowany motyw rozstania	• ocenia osobę mówiącą w wierszu • omawia uczucia osoby mówiącej • ustala, co było powodem rozstania przedstawionego w wierszu	• ocenia funkcję zastosowania liryki bezpośredniej • omawia źródła odczuć osoby mówiącej • porównuje sposób przedstawienia motywu rozstania w innych tekstach	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz, wykorzystując odniesienia do światopoglądu romantycznego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
		Przemysław Myszor, Chciałbym umrzeć z miłości	• dostrzega muzyczność utworu • dostrzega podstawowe środki językowe • dostrzega motyw miłości • ma świadomość istnienia innych utworów o podobnej tematyce	• wskazuje i nazywa środki wpływające na muzyczność wiersza • wskazuje i nazywa zastosowane przez poetę środki językowe • omawia sposób pokazania toposu miłości romantycznej • zestawia wiersz z utworem Stachury	• omawia muzyczność utworu • komentuje język utworu • wypowiada się na temat sposobu ukazania toposu miłości • zestawia wiersz z innym utworem o podobnej tematyce	• wyjaśnia, na czym polega i z czego wynika muzyczność utworu • omawia funkcje zastosowanych w utworze środków językowych • interpretuje topos miłości ukazanej w wierszu • dokonuje Interpretacji porównawczej z wierszem o podobnej tematyce	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór na tle innych tekstów o podobnej tematyce
28.	Samotność poety	wprowadzenie do lekcji 28. Samotność poety Adam Mickiewicz, Stepy akermalskie, Burza	• ma podstawowe informacje o genezie sonetów, wie, że obydwa utwory to sonety • cytuje wersy opisujące przestrzeń • wie, na czym polega instrumentacja głoskowa • podaje przykład metafory • dostrzega motyw wędrówki • wskazuje po jednym obrazie poetyckim w każdym sonecie, wie, na czym polega statyka, a na czym dynamika w utworze poetyckim	• wie o związku sonetów z biografią Mickiewicza, wskazuje cechy sonetu jako gatunku lirycznego • omawia sposób pokazania przestrzeni • wskazuje w tekście instrumentację głoskową • wskazuje metafory i wyjaśnia ich znacznie • omawia motyw wędrówki • wyodrębnia obrazy poetyckie, wskazuje elementy statyczne i dynamiczne w obu sonetach	• opowiada o genezie sonetów, omawia cechy sonetu jako gatunku lirycznego • wskazuje i nazywa środki językowe obrazujące przestrzeń • zestawia instrumentację głoskową z innymi środkami poetyckimi • wskazuje rolę metafor w prezentowaniu rzeczywistości • dostrzega symboliczne znaczenie motywu wędrówki • wskazuje i nazywa środki językowe budujące statykę i dynamikę tekstów	• omawia związek sonetów z biografią autora, wyjaśnia, dlaczego obydwa utwory to sonety • omawia funkcję środków obrazujących przestrzeń • omawia funkcje instrumentacji głoskowej • omawia funkcje metafor • omawia symboliczne znaczenie motywu wędrówki • omawia obrazy poetyckie, omawia sposoby osiągania statyki i dynamiki obrazowania	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwory ze szczególnym uwzględnieniem roli języka w opisywaniu rzeczywistości i kreowaniu znaczeń symbolicznych

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
						poetyckiego	
29.	Historiozofia w scenerii Orientu	wprowadzenie do lekcji 29. Historiozofia w scenerii Orientu	• wie, że obydwa utwory to sonety	• rozpoznaje utwory jako sonety • opisuje obrazy poetyckie	• przypomina cechy gatunkowe sonetu	• wyjaśnia, dlaczego utwory są sonetami	
		Adam Mickiewicz, Bakczysaraj, Bakczysaraj w nocy	• wyodrębnia i tytułuje obrazy poetyckie wie, na czym polega paradoks • dostrzega motyw zestawienia natury z kulturą • wie, co oznacza wyraz Orient • podaje przymiotniki określające nastrój utworów, wskazuje przykłady metafor	• rozpoznaje w tekście paradoks • wskazuje elementy natury i kultury • wskazuje elementy orientalne • omawia nastrój utworów, wyjaśnia, czego dotyczą metafory w utworach	• wyjaśnia, z czego wynika malarskość obrazów poetyckich • wyjaśnia, z czego wynika paradoks w utworze • omawia elementy natury i kultury • omawia elementy orientalne • tworzy krótką wypowiedź na temat wrażeń, jakie wywołują w nim utwory, wyjaśnia znaczenia wynikające z metafor	• porównuje obrazy poetyckie • wyjaśnia funkcję paradoksu • omawia relacje między naturą a kulturą • wyjaśnia funkcje elementów orientalnych • omawia elementy tworzące nastrój utworów, wyjaśnia funkcję metafor	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwory ze szczególnym uwzględnieniem ich metaforyki, porównuje je
30.	Sonet współczesny	wprowadzenie do lekcji 30. Sławomir Rudnicki, Dwie Ojczyzny	• rozpoznaje utwór jako sonet • wskazuje podstawowe środki poetyckie wykorzystane w sonecie, wyodrębnia obrazy poetyckie • dostrzega motyw pielgrzymy	• rozpoznaje utwór jako sonet • rozpoznaje i nazywa zastosowane przez poetę środki poetyckie, omawia obrazy poetyckie • omawia motyw pielgrzymy w utworze	• przypomina cechy sonetu jako gatunku lirycznego • omawia koncepcję dwóch ojczyzn • wyjaśnia funkcje środków poetyckich wykorzystanych w utworze, omawia znaczenia wynikające z obrazów poetyckich • omawia stan psychiczny podmiotu	• wyjaśnia, dlaczego utwór jest sonetem • wyjaśnia koncepcję dwóch ojczyzn • omawia język artystyczny utworu, omawia relacje zachodzące między obrazami poetyckimi • porównuje motyw pielgrzymy z poznanych sonetów	• samodzielnie analizuje i interpretuje cykl poznanych sonetów ze szczególnym uwzględnieniem warstwy obrazowej i refleksyjnej utworów

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
					lirycznego		
		Krystyna Konecka, To tu	• rozpoznaje utwór jako sonet • dostrzega motyw pielgrzyma • rozpoznaje sytuację podmiotu lirycznego	• rozpoznaje utwór jako sonet • omawia motyw pielgrzyma w utworze • rozpoznaje i nazywa różne idee ojczyzny, w tym motyw małej ojczyzny	• przypomina cechy sonetu jako gatunku lirycznego • omawia stan psychiczny bohaterki utworu • porównuje różne idee ojczyzny	• wyjaśnia, dlaczego utwór jest sonetem • porównuje motyw pielgrzyma z poznanych sonetów • przygotowuje pracę dotyczącą różnych idei ojczyzny	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz
31.	W kostiumie historycznym	wprowadzenie do lekcji 31. W kostiumie historycznym Adam Mickiewicz, Konrad Wallenrod	• wie, że utwór jest powieścią poetycką • przedstawia najważniejsze wydarzenia z biografii bohatera • przypomina cechy bohatera bajronicznego • wie, że Wallenrod to bohater tragiczny • zna pojęcie wallenrodyzm • przypomina założenia makiawelizmu • ma świadomość historyzmu utworu • opowiada, kim był Halban • opowiada, jak narodziła się miłość Alfa i Aldony	• wymienia cechy powieści poetyckiej jako gatunku literackiego • porządkuje fakty z biografii bohatera • wyjaśnia, dlaczego Wallenrod to bohater bajroniczny • wskazuje przyczyny tragizmu bohatera • wyjaśnia, na czym polega wallenrodyzm • wyjaśnia założenia makiawelizmu • wskazuje elementy historyczne • omawia rolę Halbana w utworze • odtwarza wydarzenia związane z motywem miłości Alfa i Aldony	• wyjaśnia, dlaczego utwór jest powieścią poetycką • porządkuje wydarzenia z biografii bohatera • omawia bohatera z perspektywy bohatera bajronicznego • charakteryzuje Wallenroda jako bohatera tragicznego • wyjaśnia, co oznacza pojęcie wallenrodyzm • wyjaśnia, jaki jest związek czynów bohatera z pojęciem makiawelizmu • omawia elementy historyczne w utworze • interpretuje pieśń Halbana • omawia zależności między miłością indywidualną a miłością	• wskazuje podobieństwa Konrada Wallenroda i Giaura jako powieści poetyckich • własnymi słowami przedstawia chronologicznie biografię bohatera • charakteryzuje Wallenroda jako bohatera bajronicznego • wyjaśnia, z czego wynika i na czym polega tragizm bohatera • ocenia wallenrodyzm jako postawę • ustala, czy postawę Wallenroda można łączyć z makiawelizmem • wyjaśnia funkcję elementów historycznych w utworze	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego odniesień do aktualnej ówczesnej sytuacji politycznej i etycznej Polski
32.	Powieść poetycka po polsku	wprowadzenie do lekcji 32. Powieść poetycka po polsku Adam Mickiewicz, Konrad Wallenrod					
33.	Etyka patriotyzmu	wprowadzenie do lekcji 33. Adam Mickiewicz, Konrad Wallenrod					
34.	O miłości niemożliwej	wprowadzenie do lekcji 34. O miłości niemożliwej Adam Mickiewicz, Konrad Wallenrod					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
					do ojczyzny	• interpretuje fragmenty poświęcone roli literatury w życiu narodu • wyjaśnia, na czym polega tragizm miłości Alfa i Aldony	
35.	Polski arcydramat romantyczny	wprowadzenie do lekcji 35. Polski arcydramat romantyczny Adam Mickiewicz, Dziady, część III	• wie, że utwór to dramat romantyczny • krótko przedstawia Konrada, podaje przykłady postaci, ilustrujących problem cierpienia jednostek, przypomina, na czym polega kategoria tragizmu, nazywa grupy przedstawione w dramacie • odróżnia realizm od fantastyki, rozumie pojęcie metafizyka, przypomina, co to jest symbol • przypomina, kim był Prometeusz	• omawia cechy dramatu romantycznego • nazywa role, w jakich występuje Konrad (więzień, filomata, poeta, wieszcz, duchowy przywódca narodu), podaje przykłady cierpienia jednostek i narodu przedstawione w dramacie, wyjaśnia, na czym polega tragizm Konrada, omawia grupy społeczeństwa polskiego przedstawione w dramacie • dzieli bohaterów na realistycznych i fantastycznych, wskazuje sceny metafizyczne, wymienia elementy symboliczne	• podaje z tekstu przykłady pokazujące, że Dziady to dramat romantyczny • omawia funkcje poety i wieszcz, jakie pełni Konrad, wyjaśnia pojęcie martyrologia, odwołując się do tekstu, ustala przyczyny tragizmu zobrazowanego w dramacie, zestawia ze sobą grupy społeczeństwa polskiego przedstawione w dramacie • wskazuje sceny, w których występują postaci fantastyczne, omawia sceny metafizyczne, wyjaśnia symbolikę elementów świata przedstawionego w dramacie	• uzasadnia tezę, że Dziady to dramat romantyczny • omawia wszystkie funkcje pełnione przez Konrada, omawia motyw martyrologiczny, omawia tragizm jednostek i zbiorowości w dramacie, interpretuje scenę Salonu Warszawskiego • omawia postacie fantastyczne i ich rolę w dramacie, omawia funkcję scen metafizycznych w całości utworu, omawia funkcje elementów symbolicznych • uzasadnia twierdzenie, że Konrad reprezentuje postawę prometejską, wyjaśnia, czemu służy postawa mesjanistyczna	• samodzielnie omawia problematykę utworu, interpretuje wybrane sceny dramatu z perspektywy dramatu romantycznego
36.	Patriotyczna wymowa III części Dziadów	wprowadzenie do lekcji 36. Adam Mickiewicz, Dziady, część III					
37.	Wizja poezji i poety w III części Dziadów	wprowadzenie do lekcji 37. Wizja poezji i poety w III części „Dziadów” Adam Mickiewicz, Dziady, część III					
38.	Romantyczny prometeizm	wprowadzenie do lekcji 38. Romantyczny prometeizm		• wyjaśnia, na czym polega postawa	• omawia przejawy postawy prometejskiej		

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
		Adam Mickiewicz, Dziady, część III		prometejska, wyjaśnia, co oznacza stwierdzenie Polska Mesjaszem narodów	w dramacie, wyjaśnia, na czym polega postawa mesjanistyczna		
39.	Mickiewicz a mesjanizm	wprowadzenie do lekcji 39. Myśl mesjanistyczna Mickiewicza Adam Mickiewicz, Dziady, część III					
40.	Współczesne nawiązania do mesjanizmu	wprowadzenie do lekcji 40. Współczesne nawiązania do mesjanizmu Adam Zagajewski, Klęska	- ustala, czego dotyczy tytuł wiersza - wie, na czym polega ironia, przypomina, na czym polega kontrast - wie, na czym polega paradoks	- wymienia wydarzenia historyczne, które można wiązać z tytułem utworu - dostrzega ironię w wierszu, wskazuje elementy kontrastujące ze sobą - dostrzega paradoks w tekście	- formułuje problematykę wiersza - ustala, czego dotyczy ironia zastosowana w wierszu, omawia elementy kontrastujące ze sobą - wyjaśnia, czego dotyczy paradoks zastosowany w wierszu	- krótko omawia problematykę wiersza w kontekście jego tytułu - wyjaśnia, czemu służy ironia zastosowana w wierszu, omawia funkcję kontrastu - ocenia zasadność wprowadzenia paradoksu do utworu	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór w kontekście odniesień do mesjanizmu
		Wojciech Wencel, In hora mortis	- wie, na czym polega aluzja, wskazuje symbole w utworze - przypomina, na czym polegał mesjanizm	- wskazuje wersy zawierające aluzje literackie i historyczne, omawia elementy o znaczeniu symbolicznym - cytuje fragmenty nawiązujące do idei mesjanizmu	- podaje odniesienia wykorzystane w aluzjach literackich i historycznych, podaje źródła symboliki występującej w utworze - komentuje wiersz z perspektywy mesjanizmu	- omawia sens aluzji wprowadzonych do wiersza, wyjaśnia znaczenia wynikające z wykorzystanych w wierszu symboli - ocenia ideę mesjanizmu z perspektywy historii Polski	samodzielnie analizuje i interpretuje ze szczególnym uwzględnieniem odniesień do mesjanizmu, oceny zawartej w utworze postawy życiowej
41.	Wypowiedzi niejednoznaczne	wprowadzenie do lekcji 41. Wypowiedzi niejednoznaczne Adam Mickiewicz, Dziady, część III	- odtwarza treści oddane wprost we fragmencie - wskazuje elementy symboliczne, cytuje metafory, wie, co to jest	- wyjaśnia, czego dotyczy wizja przedstawiona we fragmencie utworu - wyjaśnia symbolikę	- wskazuje niedopowiedzenia i niedomówienia w poznanym fragmencie - wyjaśnia znaczenia	próbuję ukonkretnić niedomówienia i niedopowiedzenia w poznanym fragmencie utworu	samodzielnie analizuje i interpretuje fragment ze szczególnym uwzględnieniem języka poetyckiego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
			elipsa, cytuje wypowiedzi wieloznaczne	fragmentu, wyjaśnia znaczenia metafor, wskazuje elipsę, próbuje skonkretyzować wieloznaczne wypowiedzi z fragmentu	symboli, omawia metafory zawarte w tekście, wyjaśnia znaczenia elipsy, ocenia z punktu widzenia czytelnika wypowiedzi wieloznaczne	• omawia rolę symboli, omawia sposób konstrukcji metafor, omawia funkcje elipsy, ocenia z punktu widzenia etyki wieloznaczność wypowiedzi	
42.	Tabu językowe	wprowadzenie do lekcji 42. Tabu językowe Adam Mickiewicz, Dziady, część III	• zna funkcje języka, zna pojęcie tabu językowe • określa relacje Konrada z Bogiem	• wyjaśnia, na czym polega funkcja magiczna języka, wyjaśnia, na czym polega tabu językowe • wyjaśnia, w jaki sposób Konrad zwraca się do Boga	• wyjaśnia, czemu służy funkcja magiczna języka, wyjaśnia, na co nie pozwala tabu językowe • ustala, z czego wynika sposób zwracania się przez Konrada do Boga	• podaje przykłady sytuacji, w których język pełni funkcję magiczną, wyjaśnia, z czego wynika tabu językowe • ustala, czy Konrad łamie tabu językowe	• samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty Wielkiej Improwizacji ze szczególnym uwzględnieniem języka wypowiedzi Konrada
43.	Romantyczny topos ojczyzny – współcześnie	wprowadzenie do lekcji 43. Romantyczny topos ojczyzny – współcześnie Ewa Lipska, Kraj podobny do innych Adam Mickiewicz, Pan Tadeusz	• dzieli wiersz na części kompozycyjne, ustala ich zawartość, przypomina, na czym polega kontrast, przypomina, co to jest symbol • wie, co to jest stereotyp	• odtwarza obraz Polski i Polaków zawarty w wierszu, wskazuje elementy kontrastujące ze sobą, wskazuje elementy symboliczne • wskazuje stereotypy na temat Polaków wykorzystane w wierszu	• omawia konwencję przedstawienia Polski i Polaków w wierszu, omawia kontrast wykorzystany w wierszu • wskazuje źródła stereotypów na temat Polski i Polaków	• ustosunkowuje się do obrazu Polski i Polaków zawartego w wierszu, omawia funkcje kontrastu, wyjaśnia znaczenia zawarte w elementach symbolicznych • ustosunkowuje się do stereotypów na temat Polaków zawartych w utworze	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem stereotypów, jakim podlega obraz Polski i Polaków, ustosunkowuje się do tych stereotypów
44.	Romantyczna poezja egzystencji	wprowadzenie do lekcji 44. Romantyczna poezja egzystencji Adam Mickiewicz, [Nad wodą wielką i czystą]	• dzieli utwór na części kompozycyjne • wskazuje elementy sygnalizujące obecność osoby mówiącej, cytuje wersy mówiące o życiu	• omawia zawartość myślową części opisowej i refleksyjnej • postrzega wypowiedź poetkę jako osobiste wyznanie, ustala, czym jest życie według osoby	• omawia nastrój utworu • ustala temat osobistego wyznania, wyjaśnia, jaki jest cel życia według osoby mówiącej	• omawia relacje łączące obydwie części kompozycyjne wiersza • podaje argumenty, uzasadniające łączenie utworu z biografią samego poety,	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem relacji między jego częścią opisową a refleksyjną

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
			- wyodrębnia obraz poetycki, wskazuje elementy symboliczne, uzasadnia, że osoba mówiąca to poeta - zna pojęcie pejzażu mentalnego	mówiącej omawia zawartość obrazu poetyckiego, omawia znaczenia elementów symbolicznych, ustala, jaka jest rola poety według osoby mówiącej	- omawia nastrój obrazu poetyckiego, wyjaśnia symbolikę utworu, omawia rolę poety ukazaną w utworze - omawia składniki pejzażu mentalnego	ustosunkowuje się do poglądów osoby mówiącej na temat sensu i celu życia	
			gromadzi i selekcionuje materiał do prezentacji pokazującej motyw akwaticzny w literaturze i sztuce	- wyjaśnia, co wskazuje, że opisywany krajobraz to pejzaż mentalny - wraz z grupą przygotowuje prezentację pokazującą motyw akwaticzny w literaturze i sztuce	bierze aktywny udział w przygotowaniu prezentacji pokazującej motyw akwaticzny w literaturze i sztuce	- omawia relacje między obrazem poetyckim a refleksją o życiu, wyjaśnia funkcję elementów symbolicznych, ustosunkowuje się do refleksji na temat roli poety - wyjaśnia źródła pejzażu mentalnego kreowanego w wierszu - kieruje pracą grupy przygotowującej prezentację pokazującą motyw akwaticzny w literaturze i sztuce	
45.	Nowoczesna poetyka w lirykach łożańskich	wprowadzenie do lekcji 45. Nowoczesna poetyka w lirykach łożańskich Adam Mickiewicz, [Gdy tu mój trup]	- zna pojęcie paradoksu - przypomina, na czym polega powtórzenie, wie, na czym polega metafora, wskazuje w tekście symbole - wie, co to jest pejzaż mentalny	- wskazuje paradoks w wierszu - wskazuje w tekście powtórzenia, wskazuje w tekście metafory, wyjaśnia znaczenia zawarte w symbolach - wskazuje elementy pejzażu mentalnego	- wyjaśnia, na czym polega paradoks rozpoczynający wiersz - wyjaśnia, czego dotyczą powtórzenia, objaśnia użyte metafory, ustala, z czym są związane symbole - omawia własnymi słowami pejzaż	- omawia funkcję paradoksu rozpoczynającego wiersz - wyjaśnia, czemu służą powtórzenia, omawia rolę metafor, omawia symbolikę wiersza - objaśnia, z czym związany jest pejzaż	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem symboliki pejzażu mentalnego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
				Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
					mentalny	mentalny	
		Adam Mickiewicz, Snuć miłość...	• przypomina, na czym polega porównanie, wyjaśnia, na czym polega gradacja, przypomina, co to jest paralelizm składniowy	• wskazuje składniki porównań, wskazuje elementy podlegające gradacji, wskazuje paralelizmy składniowe	• zestawia ze sobą użyte w tekście porównania, omawia elementy podlegające gradacji, omawia zawartość treściową paralelizmów składniowych	• omawia funkcję porównań w tekście, ustala, czemu służy gradacja w utworze, ustala, czemu służy wykorzystanie paralelizmów składniowych	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem relacji między tematyką a środkami języka poetyckiego
			• wie, że tematem wiersza jest miłość jako najwyższa wartość	• ustala, jak pokazana jest miłość w wierszu	• własnymi słowami omawia tematykę utworu	• podaje przykłady utworów, w których miłość jest pokazana jako najwyższa wartość	
46.	Polowały się łzy... – wzór lapidarności poezji	wprowadzenie do lekcji 46. „Polowały się łzy...” – wzór lapidarności poezji Adam Mickiewicz, Polowały się łzy...	• zna pojęcie lapidarności, wyjaśnia, co szczególnego można zauważyć w kompozycji utworu	• omawia budowę utworu, wie, na czym polega kompozycja klamrowa	• stosuje w wypowiedzi termin lapidarny, wyjaśnia, na czym polega kompozycja klamrowa	• ustala, na czym polega wartość lapidarnego tekstu poetyckiego, ustala funkcje kompozycji klamrowej	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem jego formy i języka poetyckiego
		Julian Przyboś, Oczy Czesław Miłosz, [Zapisy mego uczucia...]	• zna pojęcie wyznaczenie poetyckie • wskazuje w tekście epitety, przypomina, na czym polega anafora • wie, że bohaterem lirycznym jest Adam Mickiewicz, cytuje wersy poświęcone wyglądowi bohatera, przypomina najważniejsze fakty z biografii Mickiewicza • wie, na czym polega odbrazawianie wybitnych postaci	• wie, że utwór jest wyznaniem poetyckim • ustala, na czym polega niezwykłość epitetów, wskazuje w tekście przykład anafory • wydobywa informacje z tekstu związane z wyglądem Mickiewicza, porządkuje informacje dotyczące biografii • wie, że utwór stanowi odbrazowanie postaci Mickiewicza	• formułuje temat wyznania poetyckiego • wie, że epitety występujące w wierszu mają charakter metaforyczny, omawia budowę anafory • na podstawie tekstu własnymi słowami opisuje wygląd Mickiewicza, ocenia sposób przedstawiania faktów z biografii Mickiewicza • wyjaśnia, w jaki sposób poeta	• wyjaśnia, czego dotyczy wyznaczenie poety • omawia funkcję epitetu metaforycznego, wyjaśnia funkcję anafory • ustala, jaki wydźwięk ma opis zewnętrzny Mickiewicza, omawia konwencję przedstawienia bohatera lirycznego • wyjaśnia, w jakim celu poeta odbrazawia Mickiewicza	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem sposobu przedstawienia postaci Mickiewicza

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
					odbrązawia Mickiewicza		
47.	Romantyczna idealizacja polskości	wprowadzenie do lekcji 47. Romantyczna idealizacja polskości Henryk Rzewuski, Pamiątki Soplicy	- wie, że tekst jest gawędą szlachecką - wie, na czym polega idealizacja - zna rodzaje narracji - nazywa cechy szlachty	- wymienia cechy gawędy - wskazuje elementy wyidealizowane - wskazuje miejsca, w których ujawnia się narrator - omawia cechy szlachty	- omawia gawędę jako gatunek literacki - ustala, z czego wynika idealizacja - rozpoznaje narrację pierwszoosobową	- uzasadnia, że tekst jest gawędą szlachecką - ustala, czemu służy idealizacja - ustala, jakie znaczenie dla tekstu ma narracja pierwszoosobowa	samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty ze szczególnym uwzględnieniem charakterystyki szlachty i sposobów jej przedstawienia
					na podstawie tekstu tworzy portret zbiorowy szlachty	ustala, w jaki sposób i w jakim celu została scharakteryzowana szlachta	
		Adam Mickiewicz, Pan Tadeusz	- wie, co to jest świat przedstawiony, wymienia jego składniki, tytułuje każdy fragment - wskazuje cytaty, odnoszące się do tradycji szlacheckiej - wskazuje, kto jest narratorem we fragmentach utworu - nazywa cechy opisanej szlachty	- omawia elementy świata przedstawionego we fragmentach, ustala temat każdego fragmentu - wskazuje elementy tradycji szlacheckiej - przedstawia osoby wypowiadające się - charakteryzuje szlachtę	- odwołując się do całości utworu, przedstawia występujące we fragmentach postaci, streszcza swoimi słowami przedstawione fragmenty - wypowiada się na temat tradycji szlacheckiej - omawia typ narracji - omawia obraz szlachty wyłaniający się z fragmentów tekstu	- omawia sposób pokazania elementów świata przedstawionego, umiejscawia fragmenty w całości utworu - ocenia tradycję szlachecką - komentuje sposób prowadzenia narracji - ocenia obraz szlachty wyłaniający się z fragmentów tekstu	samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty, zestawiając je z Pamiątkami Soplicy
48.	Świat szlacheckich wyobrażeń	wprowadzenie do lekcji 48 Świat szlacheckich wyobrażeń Henryk Rzewuski, Pamiątki	- wie, że tekst jest gawędą szlachecką - wie, na czym polega	- wymienia cechy gawędy - wskazuje elementy	- omawia gawędę jako gatunek literacki - ustala, z czego wynika	- uzasadnia, że tekst jest gawędą szlachecką - ustala, czemu służy	samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty ze szczególnym uwzględnieniem

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
		Soplicy	idealizacja - zna rodzaje narracji - nazywa cechy szlachty	wyidealizowane - wskazuje miejsca, w których ujawnia się narrator - omawia cechy szlachty	idealizacja - rozpoznaje narrację pierwszoosobową - na podstawie tekstu tworzy portret zbiorowy szlachty	idealizacja - ustala, jakie znaczenie dla tekstu ma narracja pierwszoosobowa - ustala, w jaki sposób i w jakim celu została scharakteryzowana szlachta	charakterystyki szlachty i sposobów jej przedstawienia
49.	Językowy obraz świata	wprowadzenie do lekcji 49. Językowy obraz świata Henryk Rzewuski, Pamiętki Soplicy	- zna pojęcie językowy obraz świata, zna pojęcie stereotypu kulturowego - podaje przykłady sposobów uzyskania szlachectwa - nazywa porządek społeczny, opisywany przez autora	- wie, co składa się na językowy obraz świata, wyjaśnia, na czym polegają stereotypy kulturowe - omawia sposoby uzyskania szlachectwa opisane w tekście - ustala, jaki porządek społeczny akceptuje i docenia autor tekstu	- wyjaśnia, jak powstaje językowy obraz świata, omawia przykłady stereotypów kulturowych - ustala, jaki obraz szlachectwa wyłania się z utworu - wypowiada się na temat elitaryzmu i egalitaryzmu społecznego	- wyjaśnia, czym jest językowy obraz świata, wyjaśnia, jak stereotypy kulturowe wpływają na postrzeganie rzeczywistości - odtwarza ocenę szlachectwa dokonywaną przez autora	tworzy samodzielną wypowiedź, w której omawia problem językowego obrazu świata
						ocenia porządek społeczny, prezentowany przez autora	
50.	Romantyczny kracjonizm Słowackiego	wprowadzenie do lekcji 50. Romantyczny kracjonizm Słowackiego Juliusz Słowacki, Rozłączenie	- zna pojęcie kracjonizmu - wyodrębnia obrazy poetyckie, wskazuje miejsca, w których ujawniony jest nadawca i odbiorca wiersza - wymienia elementy krajobrazu przedstawionego w wierszu - wskazuje elementy o	- wyjaśnia, na czym polega kracjonizm w sztuce - omawia zawartość obrazów poetyckich, ustala, co łączy nadawcę i adresatkę - opisuje krajobraz wykreowany w wierszu - wyjaśnia symboliczne znaczenia elementów - analizuje budowę	- zestawia kracjonizm z naśladownictwem - omawia język tworzący obrazy poetyckie, ustala, gdzie znajdują się nadawca i odbiorca - nazywa środki językowe kreujące krajobraz - ustala, z czym są związane elementy o	- udowadnia, że wiersz ma charakter kracjonistyczny - omawia relacje łączące obrazy poetyckie, charakteryzuje relacje łączące nadawcę i odbiorcę - omawia językowe sposoby kreowania krajobrazu	samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem jego kracjonizmu

Lp.	Temat lekcji	Material rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
			znaczeniu symbolicznym • wskazuje metafory	metafor	znaczeniu symbolicznym • wyjaśnia znaczenia metafor	• omawia symbolikę tekstu • omawia funkcję metafor w kreowaniu poetyckiej rzeczywistości	
51.	Dylematy egzystencjalne Kordiana	wprowadzenie do lekcji 51. Dylematy egzystencjalne Kordiana Juliusz Słowacki, Kordian	• wie, że utwór jest dramatem romantycznym • krótko przedstawia Kordiana	• wymienia cechy dramatu romantycznego • wymienia role społeczne Kordiana	• omawia cechy dramatu romantycznego • wyjaśnia, na czym polega przemiana wewnętrzna Kordiana	• uzasadnia, dlaczego utwór jest dramatem romantycznym • charakteryzuje Kordiana jako bohatera romantycznego	• wie, że utwór jest dramatem romantycznym • krótko przedstawia Kordiana
52.	Kordian w poszukiwaniu wartości	wprowadzenie do lekcji 52. Kordian w poszukiwaniu wartości Juliusz Słowacki, Kordian	• wymienia miejsca wędrówki Kordiana • wymienia znanych mu tragicznych bohaterów romantycznych	• streszcza przebieg wędrówki Kordiana • wyjaśnia, na czym polega tragizm Kordiana	• ustala, czego Kordian dowiaduje się o świecie w czasie swojej wędrówki po Europie • wskazuje przyczyny tragizmu bohatera	• omawia doświadczenia bohatera w czasie wędrówki po Europie • charakteryzuje Kordiana jako bohatera tragicznego	• wymienia miejsca wędrówki Kordiana • wymienia znanych mu tragicznych bohaterów romantycznych
53.	Winkelriedyzm kontra mesjanizm	wprowadzenie do lekcji 53. Winkelriedyzm kontra mesjanizm Juliusz Słowacki, Kordian	• nazywa wartości, o których jest mowa w związku z wędrówką bohatera • wyjaśnia genezę pojęcia winkelriedyzm • wskazuje fragmenty nawiązujące do powstania listopadowego	• omawia wartości, których bohater poszukuje w czasie swej wędrówki • wyjaśnia koncepcję winkelriedyzmu • wymienia nawiązania do powstania listopadowego	• omawia przyczyny utraty wiary w wartości przez Kordiana • ocenia koncepcję winkelriedyzmu	• omawia aksjologiczne poszukiwania bohatera • porównuje ideę winkelriedyzmu z mesjanizmem	• nazywa wartości, o których jest mowa w związku z wędrówką bohatera • wyjaśnia genezę pojęcia winkelriedyzm • wskazuje fragmenty nawiązujące do powstania listopadowego
54.	Dlaczego upadło powstanie listopadowe?	wprowadzenie do lekcji 54. Dlaczego upadło powstanie listopadowe? Juliusz Słowacki, Kordian Ernest Bryll, Lekcja polskiego – Słowacki	• wskazuje postaci symboliczne • opowiada własnymi słowami zakończenie dramatu	• omawia symbolikę postaci • omawia zakończenie dramatu	• omawia rolę nawiązań do powstania listopadowego w akcji dramatu • omawia relacje postaci symbolicznych z pozostałymi bohaterami dramatu	• omawia rolę nawiązań do powstania listopadowego • omawia funkcje fabularne i ideowe postaci symbolicznych • wyjaśnia znaczenie kompozycji otwartej dla	• wskazuje postaci symboliczne • opowiada własnymi słowami zakończenie dramatu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
					• wyjaśnia, na czym polega kompozycja otwarta utworu	akcji dramatu	
55.	Śmierć bohatera romantycznego	wprowadzenie do lekcji 55. Śmierć bohatera romantycznego Juliusz Słowacki, Kordian Czesław Miłosz, Twój głos	• cytuje wersy zawierające nakazy • wskazuje miejsca, w których ujawnia się osoba mówiąca • wskazuje i nazywa najważniejsze środki języka poetyckiego • dostrzega motyw śmierci w utworze	• odtwarza własnymi słowami nakazy osoby mówiącej • ustala, kim jest osoba mówiąca • wskazuje i nazywa wszystkie środki poetyckie użyte w wierszu • uogólnia rozważania o sposobach ukazania motywu śmierci	• ustala, czego dotyczą nakazy osoby mówiącej • wyjaśnia, co oznacza zmiana osoby mówiącej z liczby mnogiej na pojedynczą • omawia środki języka poetyckiego użyte w wierszu • omawia postawy wobec śmierci zaprezentowane w wierszu	• uogólnia nakazy osoby mówiącej • ustala, jakie relacje łączą osobę mówiącą z odbiorcą wiersza • omawia funkcję środków języka poetyckiego • zestawia motyw śmierci pokazany w wierszu ze śmiercią w tekstach romantycznych	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem motywu śmierci i postaw wobec niej
56.	Kordian – romantyczny czy współczesny?	wprowadzenie do lekcji 56. Kordian – romantyczny czy współczesny? Kordian, reż. Jan Englert	• wie, na czym polega inscenizacja • zna twórców przedstawienia teatralnego	• wyjaśnia pojęcie insce- nizacja • wymienia tworzywa teatru • wymienia trzy teorie dramatu	• wskazuje różnice między tekstem dramatu a jego inscenizacją • omawia zależności między tworzywami teatru	• wymienia elementy składające się na inscenizację teatralną • podaje przykłady środków języka teatralnego ze znanych mu inscenizacji	• samodzielnie analizuje i interpretuje inscenizację Kordiana ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystanych środków języka teatralnego
			• czyta ze zrozumieniem fragment omawiający teorie dramatu • przedstawia swoje ogólne wrażenia po obejrzeniu inscenizacji Kordiana	• wskazuje różnice między tekstem literackim a inscenizacją Kordiana	• omawia trzy teorie dramatu • omawia grę aktorską głównych postaci w inscenizacji Kordiana	• omawia różnice między teoriami dramatu • ocenia obejrzaną inscenizację Kordiana	
57.	Romantyczna ironia	wprowadzenie do lekcji 57. Romantyczna ironia Juliusz Słowacki, Beniowski	• zna pojęcie ironia • wie, że utwór jest poematem dygresyjnym	• wskazuje we fragmencie wersy o charakterze ironicznym	• ustala, czego dotyczy ironia • wyjaśnia, czym	• omawia funkcję ironii we fragmencie • omawia relacje	• samodzielnie analizuje i interpretuje fragment ze szczególnym

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
			- wskazuje aluzje literackie - przedstawia bohaterów - określa rodzaj narracji w tekście	- formułuje temat zastosowanych dygresji - ustala, czego dotyczą aluzje literackie - krótko charakteryzuje bohaterów - wskazuje, o czym informuje narrator	- cechuje się poemat dygresyjny jako gatunek literacki - określa znaczenie aluzji literackich - omawia sposób pokazania bohaterów - omawia stosunek narratora do świata przedstawionego	- między fabułą a dygresjami - wyjaśnia, w jakim celu autor wprowadza aluzje literackie - określa relacje między bohaterami - omawia kreację narratora	uwzględnieniem przynależności gatunkowej
58.	Beniowski – żywioł dygresji	wprowadzenie do lekcji 58. „Beniowski” – żywioł dygresji Juliusz Słowacki, Beniowski	- określa tematykę dygresji - wie, że utwór jest poematem dygresyjnym - wskazuje dygresje, w których zawarty jest program poetycki	- interpretuje dwie wybrane dygresje - wskazuje we fragmentach przykłady różnych gatunków - odtwarza program poetycki zawarty w dygresjach	- wskazuje elementy wspólne przytoczonych dygresji - wyjaśnia, na czym polega synkretyzm gatunkowy - ocenia program poetycki zawarty w dygresjach	- omawia język poetycki przytoczonych dygresji - omawia synkretyzm gatunkowy przytoczonych fragmentów tekstu - omawia program poetycki zawarty w dygresjach w kontekście założeń romantyzmu	samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty tekstu ze szczególnym uwzględnieniem ich problematyki
59.	Romantyczny mit Słowian	wprowadzenie do lekcji 59. Romantyczny mit Słowian Maria Janion, Co się stało z mitologią słowiańską?	podaje przykłady obrzędów, wierzeń, związanych z mitologią słowiańską	- omawia stanowiska internautów wobec mitologii słowiańskiej - odtwarza tezę autorki formułowaną w tekście	omawia stosunek klasyków i romantyków do mitologii słowiańskiej	omawia postawę autorki wobec mitologii słowiańskiej	samodzielnie analizuje i interpretuje tekst, ustosunkowuje się do tezy autorki
				przypomina cechy języka naukowego	- omawia przykłady przytoczone przez autorkę dla poparcia tezy - wskazuje przykłady związane z cechami języka naukowego	- ustosunkowuje się do tezy autorki przedstawionej w tekście - omawia język tekstu	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
60.	Lechici i Wenedowie – przodkowie Słowian?	wprowadzenie do lekcji 60. Lechici i Wenedowie – przodkowie Słowian? Juliusz Słowacki, Lilla Weneda	• przypomina cechy mitu • podaje przykłady bohaterów należących do plemienia Lechitów i Wenedów	• wyjaśnia, dlaczego utwór Słowackiego można powiązać z mitem prapoczątku	• wyjaśnia, z jakimi wydarzeniami Słowacki łączy początki państwa polskiego • porównuje oba plemiona	• opowiada własnymi słowami, jaki według Słowackiego był prapoczątek państwa polskiego	• samodzielnie analizuje i interpretuje dramat, uwzględniając przede wszystkim perspektywę historiozoficzną
61.	Rola poezji tyrtejskiej	wprowadzenie do lekcji 61. Rola poezji tyrtejskiej Juliusz Słowacki, Lilla Weneda	• wie, że termin poezja tyrtejska wywodzi się z antyku	• charakteryzuje plemię Lechitów i Wenedów • wyjaśnia, co oznacza termin poezja tyrtejska	• wyjaśnia, jakie znaczenie miała poezja tyrtejska w walce Lechitów i Wenedów	• ocenia obydwie plemiona • wyjaśnia, jaki związek ma poezja tyrtejska z dramatem Słowackiego	
62.	Postawy wobec historii – Lilla i Roza	wprowadzenie do lekcji 62. Postawy wobec historii – Lilla i Roza Juliusz Słowacki, Lilla Weneda	• omawia przypuszczenia co do zwycięstwa przed walką • przypomina, jak zakończyła się walka	• porównuje siły zbrojne obu plemion • wyjaśnia, dlaczego Wenedowie ponieśli klęskę	• omawia postawy Lechitów i Wenedów w czasie walki • omawia przebieg walki	• analizuje wypowiedzi Lecha i Derwida o wyniku walki • wskazuje źródła zwycięstwa Lechitów i klęski Wenedów	
63.	Miłość i obowiązek	wprowadzenie do lekcji 63. Miłość i obowiązek Juliusz Słowacki, Lilla Weneda	• wskazuje symbole w tekście • krótko przedstawia postawy obu siostr • opowiada własnymi słowami treść wypowiedzi Gwinony • krótko przedstawia powiązania rodzinne w rodzinie Derwida i Lecha • przypomina cechy baśni	• wyjaśnia symboliczne znaczenia imion obu siostr • omawia wyczerpująco postawy obu siostr • wyjaśnia, jakiego wyboru musiał dokonać Derwid, omawia stosunek córek do ojca • wymienia elementy baśni we fragmencie dramatu	• wyjaśnia znaczenie wszystkich symboli we fragmentach tekstu • omawia wpływ świętego Gwalberta na postawę Lilli Wenedy • ustala, jakiego wyboru oczekuje od Derwida każda z córek, wyjaśnia, jak Lech ocenił postawę Lilli • omawia elementy baśniowe we fragmencie	• omawia znaczenie wizji Rozy, ocenia postawy obu siostr • wyjaśnia, na czym polega tragizm Derwida, ocenia stosunek córek do ojca • omawia funkcję elementów baśniowych w dramacie	
64.	Konwencja baśniowa w Lilli Wenedzie	wprowadzenie do lekcji 64. Konwencja baśniowa w „Lilli Wenedzie” Juliusz Słowacki, Lilla Weneda Andrzej Sapkowski, Wiedźmin	• wyjaśnia, jakie utwory zalicza się do literatury popularnej • przypomina, na czym polega konwencja baśniowa	• podaje znane mu przykłady literatury popularnej • podaje elementy związane z konwencją baśniową wykorzystane	• reklamuje znany mu utwór należący do literatury popularnej • przedstawia swój stosunek do konwencji baśniowej	• uzasadnia, dlaczego Wiedźmina można zaliczyć do literatury popularnej • ustala, co czytelnikowi daje konwencja	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego przynależności do literatury popularnej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
			• przedstawia Wiedźmina	w tekście • charakteryzuje Wiedźmina	• wskazuje, co niezwykle można odnaleźć w postaci Wiedźmina	baśniowa • omawia swój stosunek do Wiedźmina	
65.	Gorzki rozrachunek z narodem	wprowadzenie do lekcji 65. Gorzki rozrachunek z narodem Juliusz Słowacki, Grób Agamemnona		• wyjaśnia, co to jest grób Agamemnona • wskazuje elementy zestawione analogicznie, ustala, które elementy zostały zestawione kontrastowo	• wskazuje elementy kostiumu antycznego • ustala, na czym polega analogia wykorzystana w utworze, ustala, co wynika z kontrastu wykorzystanego w utworze	• omawia wszystkie elementy kostiumu antycznego wykorzystane w tekście • wyjaśnia funkcję analogii zastosowanej w tekście, ustala znaczenie kontrastu dla wymowy tekstu	• wyjaśnia, w jakim miejscu osoba mówiąca snuje swe rozważania
66.	Poeta w roli oskarżyciela	wprowadzenie do lekcji 66. Poeta w roli oskarżyciela Juliusz Słowacki, Grób Agamemnona	• przypomina, co to jest analogia, przypomina, na czym polega kontrast • dzieli tekst na części kompozycyjne • cytuje wersy odnoszące się do sytuacji Polski • wyjaśnia, na czym polega liryka apelu • formułuje własnymi słowami zarzuty wobec Polski i Polaków • odczuwa patos utworu, wskazuje elementy symboliczne	• omawia zawartość wyodrębnionych części kompozycyjnych • wskazuje związki z sytuacją Polski • ustala, o co apeluje poeta w wierszu • wyjaśnia, co poeta zarzuca Polsce i Polakom • wskazuje środki językowe wywołujące patos, wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych	• omawia relacje zachodzące między częściami kompozycyjnymi • omawia odniesienia do historii Polski • omawia własnymi słowami poetycki apel do Polaków • omawia stosunek poety do Polski i Polaków • nazywa środki tworzące patos, ustala funkcje elementów symbolicznych	• omawia kompozycję utworu • interpretuje utwór z perspektywy historii Polski • uzasadnia celowość liryki apelu w odniesieniu do tematyki utworu • ocenia stosunek poety do Polski i Polaków • ocenia skuteczność środków tworzących patos wypowiedzi, omawia symbolikę utworu	• przypomina, co to jest analogia, przypomina, na czym polega kontrast • dzieli tekst na części kompozycyjne • cytuje wersy odnoszące się do sytuacji Polski • wyjaśnia, na czym polega liryka apelu • formułuje własnymi słowami zarzuty wobec Polski i Polaków • odczuwa patos utworu, wskazuje elementy symboliczne
67.	Poeta i śmierć	wprowadzenie do lekcji 67. Poeta i śmierć Juliusz Słowacki, Testament mój	• wie, że utwór to testament poetycki • wymienia elementy biografii poety zawarte w wierszu	• wyjaśnia, czym cechuje się testament poetycki • ustala, komu i jakie przesłania przekazuje	• wskazuje wersy, które zawierają ostatnią wolę poety • ustala, jak Słowacki charakteryzuje sam	• uzasadnia tezę, że utwór Słowackiego jest testamentem poetyckim • ustala, co poeta pozostawi po sobie	• wie, że utwór to testament poetycki • wymienia elementy biografii poety zawarte w wierszu

Lp.	Temat lekcji	Material rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
			wskazuje wersy związane z toposem ojczyzny	poeta wyjaśnia topos ojczyzny jako okrętu	siebie omawia relacje Słowackiego z ojczyzną	potomnym ustala, jaki wpływ będzie miała poezja Słowackiego na losy ojczyzny	wskazuje wersy związane z toposem ojczyzny
		Taras Szewczenko, Testament	- zbiera informacje o osobie mówiącej - wyodrębnia obraz poetycki	- omawia relacje między nadawcą i odbiorcą - wskazuje składniki obrazu poetyckiego	- ustala, kto jest odbiorcą wiersza - omawia zawartość obrazu poetyckiego	- omawia sytuacje liryczną - komentuje sposób kreowania obrazu poetyckiego	samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem odniesień do utworu Testament mój
			- wskazuje podstawowe środki języka poetyckiego - wie, co to jest puenta utworu	- wskazuje i nazywa wszystkie środki języka poetyckiego - wyjaśnia, czego dotyczy puenta wiersza	- określa funkcję zastosowanych środków poetyckich - wyjaśnia, jak rozumie puentę wiersza	- charakteryzuje język utworu - komentuje puentę w odniesieniu do koncepcji non omnis moriar	
68.	Ostatnie refleksje wieszcz	wprowadzenie do lekcji 68. Ostatnie refleksje wieszcz Juliusz Słowacki, Uspokojenie, Bo to jest wieszcz najjaśniejsza chwała	- przypomina, na czym polegała postawa mistyczna - wyodrębnia obrazy poetyckie - wyodrębnia trzy plany czasowe	- wskazuje źródła postawy mistycznej - omawia zawartość obrazów poetyckich - ustala, z czym związane są trzy plany czasowe	- wyjaśnia przyczyny przyjmowania przez poetę postawy mistycznej - opisuje swoimi słowami obrazy poetyckie - przedstawia wizję Warszawy ukazaną w trzech planach czasowych	- zestawia postawę mistyczną Słowackiego z postawą Mickiewicza - omawia sposoby kreowania obrazów poetyckich - omawia relacje między trzema planami czasowymi	samodzielnie analizuje i interpretuje obydwa utwory ze szczególnym uwzględnieniem odniesień mistycznych
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
ROMANTYZM							
69.	Miłość romantyczna w listach poety	wprowadzenie do lekcji 1. Miłość romantyczna w listach poety Listy	zna list jako formę wypowiedzi	wymienia cechy gatunkowe listu	omawia cechy gatunkowe listu jako	wyjaśnia, czym wyróżnia się list od innych form	samodzielnie analizuje i interpretuje obydwa listy ze szczególnym

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
		Zygmunta Krasińskiego do Delfiny Potockiej i Jerzego Lubomirskiego	• wie, o czym pisze Krasiński w swych listach • wie, na czym polega hiperbola • z czyjąś pomocą tworzy prezentację	• określa tematykę listów Krasińskiego • wskazuje w listach hiperbolę • tworzy samodzielnie prezentację	• formy wypowiedzi • dostrzega podobieństwo tematyczne listów • wyjaśnia, czego dotyczy hiperbola w listach • tworzy ciekawą prezentację	• wypowiedzi • łączy tematykę listów Krasińskiego z biografią poety • omawia funkcję hiperboli w listach • tworzy prezentację z ciekawymi materiałami ikonicznymi	• uwzględnieniem wzorca miłości romantycznej • tworzy oryginalną prezentację z komentarzami do warstwy ikonicznej
70.	Dramat rodzinny w Nie-Boskiej komedii	wprowadzenie do lekcji 2. Dramat rodzinny w „Nie-Boskiej komedii” Zygmunt Krasiński, Nie-Boska komedia	• zna cechy dramatu romantycznego • wie, co to jest metafizyka	• omawia cechy dramatu romantycznego • wskazuje elementy metafizyczne	• wyjaśnia, dlaczego utwór jest dramatem romantycznym • omawia elementy metafizyczne	• zestawia utwór z innymi dramatami romantycznymi • wyjaśnia funkcję elementów metafizycznych	• samodzielnie analizuje i interpretuje dramat ze szczególnym uwzględnieniem jego związku z programem romantyzmu
71.	Poeta i poezja według Krasińskiego	wprowadzenie do lekcji 3. Poeta i poezja według Krasińskiego Zygmunt Krasiński, Nie-Boska komedia	• przedstawia hrabiego Henryka • wskazuje fragmenty pokazujące hrabiego jako poetę	• wymienia cechy hrabiego Henryka jako bohatera romantycznego • omawia symbolikę Dziewicy, jej wpływu na życie hrabiego Henryka	• charakteryzuje hrabiego Henryka jako bohatera romantycznego • zestawia hrabiego i Orcia jako poetów fałszywego i prawdziwego	• porównuje hrabiego Henryka z innymi bohaterami romantycznymi • komentuje obrazy poezji prawdziwej i fałszywej	
72.	Dziecko w świecie romantycznych wyobrażeń	wprowadzenie do lekcji 4. Zygmunt Krasiński, Nie-Boska komedia	• wymienia przedstawicieli walczących stron	• omawia walczące strony	• charakteryzuje obóz arystokracji i obóz rewolucjonistów	• omawia wizję rewolucji przedstawioną w dramacie	
73.	Literacki obraz rewolucji	wprowadzenie do lekcji 5. Literacki obraz rewolucji Zygmunt Krasiński, Nie-Boska komedia	• omawia okoliczności dyskusji prowadzonej przez hrabiego Henryka i Pankracego • wie, co to jest historiozofia	• przedstawia racje Henryka i Pankracego w ich dyskusji • przedstawia wydarzenia związane z historiozofią	• wyjaśnia, na czym polega tragizm starcia hrabiego Henryka i Pankracego • odtwarza wizję historii przedstawioną w dramacie	• omawia symboliczną scenę kończącą dramat • omawia poglądy historiozoficzne Krasińskiego	
74.	Historyczny obraz rewolucji	wprowadzenie do lekcji 6. Historyczny obraz rewolucji List Zygmunta	• wskazuje w liście elementy opisowe • opisuje wygląd kobiet	• omawia tematykę opisu • odtwarza poglądy	• swoimi słowami odtwarza opis miejsc i opis wyglądu postaci	• wyjaśnia funkcję opisu w liście • ocenia poglądy obu	• omawia historiozoficzne poglądy Krasińskiego z

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
		Kraśńskiego do Henryka Reeve'a	• zaznacza fragmenty zawierające poglądy Kraśńskiego • pisze pracę odtwarzając poglądy Kraśńskiego na rewolucję	obydwu kobiet dotyczące rewolucji • odtwarza poglądy Kraśńskiego związane z rewolucją • pisze pracę, w której rozważa tezę Kraśńskiego zawartą w tekście	• wyjaśnia, na czym polega różnica w poglądach na rewolucję obu kobiet • w pracy pisemnej przedstawia problem rewolucji i stosunku do niej przez bohaterów listu	kobiet dotyczące rewolucji • w pracy pisemnej ustosunkowuje się do tezy Kraśńskiego zawartej w tekście	punktu widzenia założeń romantyzmu
75.	Tragizm racji częściowych	wprowadzenie do lekcji 7. Tragizm racji częściowych Zygmunt Kraśński, Nie-Boska komedia	• z uwagą przysłuchuje się dyskusji • zna różne rodzaje argumentów • zna zasady dyskusji • wie, na czym polega etyka dyskusji • zna podstawowe językowe środki perswazji • wie, co to jest kontrargument • wie, czego dotyczy dyskusja hrabiego Henryka i Pankracego	• bierze udział w dyskusji • stosuje różne rodzaje argumentów • stosuje w dyskusji zasady • przestrzega zasad etyki dyskusji • stosuje językowe środki perswazji • stosuje kontrargument w wypowiedzi • śledzi dyskusję hrabiego i Henryka i Pankracego	• bierze czynny udział w dyskusji • dobiera odpowiedni rodzaj argumentu • dostosowuje swoje wypowiedzi do zasad etyki dyskusji • stosuje różnorodne językowe środki perswazji • dobiera odpowiednie kontrargumenty • ze zrozumieniem śledzi dyskusję hrabiego Henryka i Pankracego	• bierze czynny udział w dyskusji • wyraźnie zaznacza swoje stanowisko • w zależności od potrzeby dobiera rodzaj argumentu • stosuje się do zasad etyki dyskusji • funkcjonalnie dobiera językowe środki perswazji • stosuje różne rodzaje kontrargumentów • ustosunkowuje się do dyskusji hrabiego Henryka i Pankracego	• bierze czynny udział w dyskusji • formułuje własne stanowisko • prezentuje argumenty i kontrargumenty • stosuje językowe środki perswazji
76.	Sztuka prowadzenia dyskusji	wprowadzenie do lekcji 8. Sztuka prowadzenia dyskusji Zygmunt Kraśński, Nie-Boska komedia					
77.	Wartość inności	wprowadzenie do lekcji 9. Wartość inności Cyprian Norwid, Adam Kraft	• wie, kim był bohater liryczny • zarysowuje sytuację liryczną • wie, że bohater był jednostką wybitną • wskazuje symbole w wierszu	• przedstawia bohatera lirycznego • określa sytuację liryczną • cytuje wersy mówiące o wybitności bohatera lirycznego • omawia znaczenie	• charakteryzuje bohatera lirycznego • omawia okoliczności poetyckiej wypowiedzi • wyjaśnia, co świadczy o wybitności prezentowanej jednostki	• wyjaśnia, jak poeta kreuje bohatera lirycznego • wyjaśnia, z czego wynika specyfika sytuacji lirycznej • przedstawia bohatera jako jednostkę wybitną	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem roli jednostki wybitnej w świecie

Lp.	Temat lekcji	Material rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
				wybranych symboli		• wykorzystuje w interpretacji symbolikę utworu	
			• przypomina, na czym polega apostrofa • dostrzega podniosłość stylu	• wskazuje apostrofę • wyjaśnia, z czego wynika podniosły styl utworu	• omawia znaczenie symboli w utworze • wyjaśnia, do kogo i w jakim celu kierowana jest apostrofa • wyjaśnia, dlaczego utwór jest napisany podniosłym stylem	• wyjaśnia funkcję apostrofy • omawia środki językowe wpływające na podniosły styl utworu	
		W Weronie	• dostrzega związek z dramatem Szekspira • wymienia elementy sytuacji lirycznej • dostrzega motyw miłości w tekście • dostrzega elementy symboliczne • zna podstawowe wyróżniki postawy romantycznej • wie, na czym polega ironia • dostrzega różnicę między postawą wobec świata ludzi i cyprysów	• wskazuje elementy nawiązujące do dramatu Szekspira • krótko przedstawia sytuację liryczną • omawia motyw miłości występujący w tekście • wskazuje elementy symboliczne • wyjaśnia, na czym polega postawa romantyczna • wskazuje wersy o wymowie ironicznej • rozpoznaje dwie postawy wobec świata	• przypomina główne elementy dramatu Szekspira • omawia sytuację liryczną • wyjaśnia funkcję motywu miłości • wyjaśnia znaczenie elementów symbolicznych • omawia postawę romantyczną wobec świata • ustala, czego lub kogo dotyczy ironia • ustala, na czym polega postawa ludzi, a na czym postawa cyprysów wobec świata	• wyjaśnia cel nawiązania do dramatu Szekspira • wyjaśnia, na czym polega niezwykłość sytuacji lirycznej • ustala, po co poeta przywołuje motyw miłości • omawia funkcje elementów symbolicznych • przypomina bohaterów literackich prezentujących postawę romantyczną wobec świata • wyjaśnia funkcję ironii • ustosunkowuje się do postaw wobec świata przedstawionych w wierszu	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem postaw wobec świata
78.	Kiedy umiera geniusz	wprowadzenie do lekcji 10.	• czyta wstęp ze	• wydobywa ze wstępu	• wie, co jest tematem	• wyjaśnia genezę	• samodzielnie analizuje

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
		Kiedy umiera geniusz Cyprian Norwid, Czarne kwiaty	zrozumieniem • zna podstawowe informacje o Szopenie • wskazuje fragmenty opisowe • dostrzega gloryfikację bohatera	informacje na temat genezy Czarnych kwiatów • krótko przedstawia bohatera • ustala temat części opisowych	całego zbioru Czarne kwiaty • przypomina sylwetkę Szopena jako wybitnego twórcy • rozpoznaje środki językowe gloryfikujące bohatera • analizuje części opisowe	Czarnych kwiatów • przygotowuje prezentację na temat Szopena • wyjaśnia cel gloryfikacji bohatera • ustala funkcję części opisowych	i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem sposobów gloryfikacji i idealizacji bohatera
			• wie, na czym polega synkretyzm rodzajowy	• wskazuje fragmenty gloryfikujące bohatera • rozpoznaje synkretyzm rodzajowy w tekście	• wskazuje elementy różnych rodzajów literackich w tekście	• wyjaśnia źródła i funkcję synkretyzmu rodzajowego	
79.	Sens sztuki i piękna	wprowadzenie do lekcji 11. Sens sztuki i piękna Cyprian Norwid, Fortepian Szopena	• wie, co to jest alegoria • przypomina, na czym polega apostrofa • wskazuje w tekście metafory	• rozpoznaje alegorię • wskazuje apostrofę • wyjaśnia znaczenia metafor	• ustala, czego dotyczy alegoria • ustala, do kogo lub czego skierowana jest apostrofa	• wyjaśnia znaczenie alegorii • określa funkcję apostrofy • wykorzystuje znaczenia metafor przy interpretacji tekstu	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem rozważań Norwida o sztuce i polskości
80.	Polska i polskość w poezji Norwida	wprowadzenie do lekcji 12. Polska i polskość w poezji Norwida Cyprian Norwid, Fortepian Szopena	• zna pojęcie inwersji • rozróżnia elementy tradycji antycznej, chrześcijańskiej i ludowej • krótko charakteryzuje muzykę Szopena • wskazuje elementy składające się na doskonałość według Norwida • wie, na czym polega kontrast • rozpoznaje	• wyjaśnia, na czym polega inwersja • wskazuje w tekście pojęcia odwołujące się do tradycji antycznej, chrześcijańskiej i ludowej • wyjaśnia, jak Norwid postrzegał muzykę Szopena • ustala, co Norwid postrzega jako doskonałe • wskazuje kontrast • analizuje budowę	• ustala sensy przekazywane przez metafory • wskazuje w tekście inwersję • ustala funkcje elementów tradycji antycznej, chrześcijańskiej i ludowej • ustala, czym dla Polski i polskości jest muzyka Szopena • interpretuje fragmenty	• wyjaśnia cel zastosowanej inwersji • omawia poglądy Norwida na temat tradycji • omawia środki językowe, którymi Norwid przedstawia muzykę Szopena • odtwarza poglądy Norwida na temat doskonałości	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
			neologizmy • wie, na czym polega personifikacja • wyróżnia obrazy poetyckie • ustala, co składa się na wizję polskości	neologizmów • ustala, co zostało pokazane za pomocą personifikacji • omawia zawartość obrazów poetyckich • odtwarza wizję ponadczasowej polskości	mówiące o doskonałości • ustala, które elementy zostały zestawione kontrastowo • ustala, z czym związane są neologizmy zastosowane przez poetę • wyjaśnia znaczenia wynikające z zastosowanej personifikacji • omawia konstrukcję obrazów poetyckich • omawia i komentuje wizję ponadczasowej polskości	• omawia funkcję kontrastu • wyjaśnia znaczenia neologizmów • omawia rolę personifikacji w utworze • omawia relacje łączące obrazy poetyckie • zestawia Norwidowską wizję Polski i polskości z koncepcjami innych romantyków	
81.	Rola jednostki w dziejach	wprowadzenie do lekcji 13. Rola jednostki w dziejach Cyprian Norwid, Bema pamięci żałobny-rapsod	• wie, że rapsod jest gatunkiem literackim • na podstawie wstępu gromadzi informacje o Józefie Bemie • wie, na czym polega porównanie • wskazuje elementy symboliczne • wie, że Norwid porusza w utworze problem jednostki w świecie • dostrzega nawiązania do różnych kultur • dostrzega przynajmniej jedną	• wskazuje cechy rapsodu jako gatunku • przedstawia bohatera lirycznego • wskazuje elementy, które są ze sobą porównane • omawia elementy symboliczne • odtwarza poglądy Norwida na temat roli jednostki w świecie • zna pojęcie synkretyzm kulturowy • rozpoznaje aluzje kulturowe • omawia zawartość	• wyjaśnia, w jakim celu poeta posłużył się rapsodem jako gatunkiem • charakteryzuje bohatera lirycznego • omawia rolę porównania w całości tekstu • wyjaśnia znaczenie elementów symbolicznych dla budowania obrazów poetyckich • przypomina romantyczne założenia na temat roli jednostki w świecie	• wyjaśnia związek rapsodu jako gatunku z tematyką i problematyką utworu • omawia sposób kreacji bohatera lirycznego • wyjaśnia funkcję porównania • wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych • omawia poglądy Norwida na temat jednostki w świecie z punktu widzenia założeń romantyzmu • wskazuje źródła kultury łączące się w	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem sposobów kreowania poetyckiej wizji

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
			aluzję kulturową • wyodrębnia obrazy poetyckie • dostrzega puentę utworu • cytuje fragmenty wyrażone patetycznym stylem	obrazów poetyckich • omawia wizję przyszłości zawartą w utworze • dostrzega patos wypowiedzi poetyckiej	• wyjaśnia, na czym polega synkretyzm kulturowy • wskazuje cechy obrazów poetyckich (plastyka, dynamika) i wskazuje kreujące je środki językowe • omawia językowe sposoby pokazania wizji przyszłości • wyjaśnia cele patosu wypowiedzi	utworze • wyjaśnia funkcję aluzji kulturowych • omawia relacje łączące obrazy poetyckie • interpretuje znaczenie puenty • omawia językowe sposoby osiągania patosu w utworze	
82.	Humanizm chrześcijański Norwida	wprowadzenie do lekcji 14. Humanizm chrześcijański Norwida Cyprian Norwid, Promethidion		• wyjaśnia, czego dotyczą treści antyczne, a czego ewangeliczne • omawia kompozycję utworu • charakteryzuje bohatera • przypomina, na czym polega idealizm Platona		• wyjaśnia, na czym polega humanizm chrześcijański • wyjaśnia, jakie znaczenie dla kompozycji utworu ma synkretyzm • łączy bohatera z ideą prometeizmu • tworzy wypowiedź	
83.	Użyteczność sztuki	wprowadzenie do lekcji 15. Użyteczność sztuki Cyprian Norwid, Promethidion		• wskazuje źródła aluzji • wyjaśnia, co według Norwida łączy ideę piękną i użyteczności • ustala, co łączy elementy symboliczne		• w której wyjaśnia idealizm Platona • wyjaśnia funkcję aluzji • omawia Norwidowską ideę piękną i użyteczności • wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych	
84.	Tragiczna ciągłość	wprowadzenie do lekcji 16.	• wskazuje neologizmy	• ustala, czego dotyczą	• wyjaśnia znaczenia	• omawia funkcje	• samodzielnie analizuje

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
	losów polskich w XIX i XX wieku	Cyprian Norwid, Pielgrzym	w utworze • przedstawia bohatera lirycznego • ustala tematykę utworu	neologizmy • wydobywa z tekstu wiersza informacje o bohaterze lirycznym • formułuje w postaci równoważnika zdania tematykę utworu	neologizmów • odtwarza myśli i poglądy bohatera lirycznego • wydobywa główną myśl z utworu	neologizmów • omawia wartości ważne dla bohatera lirycznego • ustosunkowuje się do problematyki utworu	i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem motywu homo viator
		Czesław Miłosz, Granica	• przedstawia bohatera lirycznego • ustala tematykę utworu	• wydobywa z tekstu wiersza informacje o bohaterze lirycznym • formułuje w postaci równoważnika zdania tematykę utworu	• odtwarza myśli i poglądy bohatera lirycznego • wydobywa główną myśl z utworu	• omawia wartości ważne dla bohatera lirycznego • ustosunkowuje się do problematyki utworu	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem kreacji bohatera lirycznego
85.	Romantyk w wielkim mieście	wprowadzenie do lekcji 17. Romantyk w wielkim mieście Cyprian Norwid, Nerwy	• wie, na czym polega ironia • dostrzega związek podmiotu lirycznego z bohaterem lirycznym • dostrzega kontrast • nazywa klasy społeczne występujące w utworze	• wyjaśnia, kogo lub czego dotyczy ironia • charakteryzuje podmiot liryczny • nazywa elementy kontrastujące ze sobą • charakteryzuje klasy społeczne przedstawione w utworze	• wskazuje fragmenty o wymowie ironicznej, komentuje je • omawia wartości ważne dla podmiotu lirycznego • omawia elementy kontrastujące ze sobą • omawia relacje między klasami społecznymi występującymi w utworze	• omawia funkcję ironii • omawia światopogląd podmiotu lirycznego • wyjaśnia funkcję kontrastu • odczytuje wymowę społeczną utworu	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego wymowy społecznej
		Larwa	• wskazuje słowa kluczowe w wierszu • rozpoznaje metafory • wie, co to jest puenta	• wyjaśnia, jak zostały wyodrębnione słowa kluczowe • ustala, z czym są związane metafory • dostrzega puentę w wierszu	• tworzy wokół słów kluczowych pola semantyczne • wyjaśnia znaczenie metafor • wyjaśnia znaczenie puenty	• wykorzystuje słowa kluczowe do interpretacji utworu • omawia funkcję metafor • wykorzystuje puentę do interpretacji utworu	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem płaszczyzny aksjologicznej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
86.	Romantyzm zaangażowany	wprowadzenie do lekcji 18. Romantyzm zaangażowany Cyprian Norwid, Do obywatela Johna Brown	- wydobywa ze wstępu do rozdziału informacje o bohaterze lirycznym - określa czas i miejsce sytuacji lirycznej - wskazuje symbole - przypomina, na czym polega anafora - wymienia podstawowe prawa człowieka - dostrzega polityczną wymowę utworu	- charakteryzuje bohatera lirycznego - omawia kontekst historyczny - wyjaśnia znaczenie symboli - wskazuje anaforę - wie, że utwór mówi o prawach człowieka - wie, z czego wynika polityczna wymowa utworu	- omawia uczucia podmiotu lirycznego względem bohatera - omawia rolę jednostki w biegu historii - komentuje warstwę symboliczną utworu - wyjaśnia znaczenia budowane przez anaforę - wypowiada się na temat praw człowieka - ocenia, czy poezja powinna mieć wydźwięk polityczny	- omawia stosunek podmiotu lirycznego do bohatera - dostrzega uniwersalizm utworu - wykorzystuje symbolikę do interpretacji utworu - określa funkcję anafory - komentuje poglądy Norwida na temat praw człowieka - komentuje polityczny wymiar treści utworu	
87.	Norwid – nawiązania i kontynuacje	wprowadzenie do lekcji 19. Mieczysław Jastrun, Poezja i prawda; Joanna Mueller, Korekta	- funkcję metapoetycką - dostrzega obecność aluzji literackich - rozpoznaje funkcję metapoetycką	- omawia okoliczności sytuacji lirycznej - wskazuje elementy metapoetyckie - zauważa znaczenie puent utworów	- wymienia elementy decydujące o metapoetyckim charakterze wypowiedzi - omawia znaczenie puent	- wyjaśnia, na czym polega metapoetycki charakter utworu - wyjaśnia, w jakim celu została zastosowana aluzja literacka	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego metapoetyckiego charakteru
88.	O misji pisarza – krytycznie	wprowadzenie do lekcji 20. O misji pisarza – krytycznie Witold Gombrowicz, Trans-Atlantyk	- przypomina, na czym polega satyra - zna konwencję groteski - wie, co to jest archaizm - rozpoznaje odniesienia do tradycji	- ustala, co lub kto został przedstawiony satyrycznie - wskazuje elementy przedstawione groteskowo - wskazuje przykłady archaizmów w tekście	- omawia elementy satyry w tekście - omawia sposoby kreowania groteski - ustala, czego dotyczą archaizmy użyte w tekście	- omawia funkcję satyry w tekście - ustala, czemu służy groteska w tekście - omawia funkcje zastosowanych archaizmów	samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem stosunku do tradycji i konwencji groteski
89.	Dyskusja z ideą ojczyzny	wprowadzenie do lekcji 21. Dyskusja z ideą ojczyzny Witold Gombrowicz, Trans-Atlantyk		wskazuje ośmieszone elementy tradycji	ustala, co z tradycji zostaje odrzucone w tekście	omawia stosunek do tradycji w tekście	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
				Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
90.	Nie igra się z miłością	wprowadzenie do lekcji 22. Nie igra się z miłością Georges Bizet, Carmen	- wyróżnia operę spośród innych tekstów kultury - prezentuje najważniejsze wydarzenia - przedstawia Carmen - dostrzega wątek miłosny	- dostrzega syntezę sztuk w operze - krótko przedstawia bieg wydarzeń - charakteryzuje Carmen - wskazuje najważniejsze elementy wątku miłosnego	- omawia cechy opery jako tekstu kultury - przedstawia streszczenie utworu - przedstawia uczucia i emocje Carmen - streszcza wątek miłosny	- wymienia przykłady znanych oper - zestawia fragmenty tekstu z muzyką - ocenia Carmen - ustala, jakie znaczenia dla fabuły ma wątek miłosny	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem motywu femme fatale
91.	Romantyczna synteza sztuk	wprowadzenie do lekcji 23. Romantyczna synteza sztuk Théophile Gautier, Sztuka	- dostrzega, że tematem utworu jest twórczość artystyczna - cytuje metafory - wyjaśnia, kim jest artysta	- omawia normy artystyczne zaprezentowane przez poetę - wyjaśnia znaczenia metafor - omawia rolę artysty - ustala, jakie formy wypowiedzi artystycznej wymienia poeta - omawia motyw non omnis moriar w utworze	- ustala, dlaczego utwór można zaliczyć do nurtu parnasizmu - wykorzystuje znaczenia metafor do interpretacji wiersza - wyjaśnia, co wyróżnia artystę spośród innych ludzi - omawia walory decydujące o artyzmie dzieła - przypomina dzieła wykorzystujące motyw non omnis moriar	- wyjaśnia, na czym polega parnasizm - omawia funkcje metafor - omawia relacje artysty ze światem	samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem zasad poetyckich w nim przedstawionych
			- wymienia wspomniane w utworze dzieła sztuki - przypomina, na czym polega motyw non omnis moriar			- ustala, co jest miarą wielkości dzieła - wyjaśnia, w jaki sposób tekst realizuje motyw non omnis moriar	
POZYTYWIZM							
92.	„Wiek pary i elektryczności”	wprowadzenie do lekcji 24. „Wiek pary i elektryczności” Jerzy Jedlicki, Jakiej cywilizacji Polacy potrzebują	- wie, o czym jest mowa w tekście - wymienia trzy nurty tradycji wspominane w tekście - wie, że w tekście omówiony jest program pozytywistów	- odtwarza poglądy pokolenia postyczeniowego - ustala, które tradycje wpływały na poglądy pozytywistów - wymienia podstawowe zasady pozytywistów	- ocenia założenia pozytywistów - ustala, które tradycje odrzucali pozytywiści - wyjaśnia główne hasła pozytywistów	- komentuje poglądy pokolenia postyczeniowego - wyjaśnia, które tradycje akceptowali pozytywiści - omawia program pozytywistów	samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem założeń pozytywizmu

Lp.	Temat lekcji	Material rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
		Eliza Orzeszkowa, Kilka uwag nad powieścią Aleksander Świętochowski, Pleśń literacka i społeczna Aleksander Świętochowski, My i wy Piotr Chmielowski, Utylitaryzm w literaturze	• zna gatunki publicystyczne • zna pojęcie realizm • formułuje temat fragmentu tekstu A. Świętochowskiego • rozpoznaje dwa pokolenia, o których mówi Świętochowski • zna pojęcie utylitaryzm • zna podstawowe środki retoryczne • wie, na czym polega funkcja perswazyjna	• odróżnia publicystykę od literatury pięknej • wie, na czym polega konwencja realistyczna • omawia związki między literaturą a społeczeństwem • nazywa pokolenia, o których mówi Świętochowski • wie, na czym polega utylitaryzm • wymienia podstawowe środki retoryczne • rozpoznaje funkcje tekstów publicystycznych	• omawia cechy wypowiedzi o charakterze publicystycznym • podaje przykłady tekstów w konwencji realistycznej • odtwarza poglądy autora na temat związków literatury ze społeczeństwem • omawia pokolenia przedstawiane przez Świętochowskiego • podaje przykłady utylitaryzmu • podaje przykłady środków retorycznych • wymienia funkcje tekstów publicystycznych	• wyjaśnia, dlaczego fragmenty przeczytanych tekstów należą do publicystyki • zestawia realizm z innymi konwencjami • podaje przykłady związków między literaturą a społeczeństwem • ustala, co różni pokolenia prezentowane przez Świętochowskiego • wyjaśnia, na czym polega utylitaryzm • omawia środki retoryczne używane w tekstach publicystycznych • omawia środki językowe realizujące funkcję perswazyjną	• samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty tekstów ze szczególnym uwzględnieniem programu pozytywistycznego
93.	Filozofia pozytywizmu	wprowadzenie do lekcji 25. Filozofia pozytywizmu Auguste Comte, Wykład filozofii pozytywnej	• czyta tekst ze zrozumieniem • zna podstawowe nurty filozofii pozytywistycznej • ustala cel filozofii pozytywnej według Comte’a	• wydobywa informacje z tekstu • wymienia nazwy nurtów filozoficznych epoki pozytywizmu • odtwarza poglądy Comte’a na temat filozofii pozytywnej	• porządkuje informacje z tekstu • omawia założenia wybranego nurtu filozoficznego epoki pozytywizmu • omawia stosunek Comte’a do tradycji filozoficznej	• hierarchizuje informacje z tekstu • omawia założenia nurtów filozoficznych pozytywizmu • omawia założenia filozofii pozytywnej	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem założeń filozofii pozytywnej
94.	Tradycja i postęp	wprowadzenie do lekcji 26. Tradycja i postęp Adam	• wie, kiedy utwór można nazwać	• wie, że wiersz ma charakter programowy	• wyjaśnia, dlaczego wiersz można	• przypomina utwór programowy	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze

Lp.	Temat lekcji	Material rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
		Asnyk, Do młodych	programowym • rozpoznaje lirykę apelu • odtwarza własnymi słowami nakazy podmiotu lirycznego • wskazuje elementy związane z tradycją • wskazuje cytaty nawiązujące do założeń pozytywizmu • rozpoznaje motyw młodości	• rozpoznaje zbiorowego adresata • wyodrębnia nakazy, zakazy i polecenia • ustala, w czym poeta widzi wartość tradycji • dostrzega związek z hasłami pozytywistycznymi • ustala, jak wyrażony został motyw młodości	potraktować jako utwór programowy • przedstawia zbiorowego adresata • komentuje nakazy, zakazy i polecenia • ustala, jak poeta ocenia tradycję romantyczną • omawia nawiązania do hasel pozytywizmu • ustala, jaką funkcję pełni motyw młodości	romantyzmu • charakteryzuje zbiorowego adresata • omawia cel wypowiedzi poetyckiej • omawia stosunek do tradycji • ustala, czemu służą nawiązania do hasel pozytywizmu • przywołuje inne utwory zawierające motyw młodości	szczególnym uwzględnieniem nawiązań do hasel pozytywizmu
95.	Ambiwalentny stosunek do romantyzmu	wprowadzenie do lekcji 27. Ambiwalentny stosunek do romantyzmu Adam Asnyk, Daremne żale	• rozpoznaje temat utworu • dostrzega motyw dwóch pokoleń • łączy z pokoleniami dwie postawy wobec świata • rozpoznaje funkcję impresywną tekstu	• wyjaśnia, na czym polega progresywizm • nazywa dwa pokolenia, o których mowa wierszu • omawia dwie postawy wobec świata • wie, na czym polega funkcja impresywna	• wskazuje elementy progresywizmu • charakteryzuje dwa pokolenia • charakteryzuje dwie postawy wobec świata • ustala, jak realizowana jest funkcja impresywna tekstu	• odtwarza stosunek poety do progresywizmu • omawia relacje między dwoma pokoleniami • ocenia dwie postawy wobec świata • wskazuje środki językowe realizujące funkcję impresywną	• samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem nawiązań do światopoglądu pozytywistycznego
96.	Miłosne wiersze Asnyka	wprowadzenie do lekcji 28. Miłosne wiersze Asnyka Adam Asnyk, Między nami nic nie było; Gdybym był młodszy	• wie, że utwory podejmują tematykę miłości • dostrzega elementy natury przywołane w wierszu • wie, na czym polega kompozycja klamrowa • wie, na czym polega	• formułuje tematykę obu wierszy • wskazuje elementy natury przywołane w wierszu • dostrzega kompozycję klamrową • wskazuje paralelizm znaczeniowy	• omawia tematykę obu wierszy • omawia elementy natury • ustala, co utwór zyskuje dzięki kompozycji klamrowej • omawia paralelizm składniowy	• porównuje tematykę obu wierszy • ustala, w jakim celu zostały przywołane elementy natury • wyjaśnia funkcję kompozycji klamrowej • wyjaśnia funkcję paralelizmu	• samodzielnie analizuje i interpretuje obydwa utwory ze szczególnym uwzględnieniem kreowania obrazu miłości

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
			paralelizm znaczeniowy • ustala, kto, do kogo mówi	• charakteryzuje osobę mówiącą i adresata	• charakteryzuje osobę mówiącą i adresatkę wypowiedzi	• omawia relacje między osobą mówiącą i adresatem	
97.	Pozytywistka o powstaniu styczniowym	wprowadzenie do lekcji 29. Pozytywistka o powstaniu styczniowym Eliza Orzeszkowa, Gloria victis	• wie, że tekst to proza poetycka • rozpoznaje personifikację • wie, na czym polega gloryfikacja • wymienia bohaterów historycznych i fikcyjnych • rozpoznaje nawiązania biblijne i antyczne • wyodrębnia obrazy poetyckie • rozpoznaje symbole	• wyjaśnia, na czym polega proza poetycka • wymienia elementy podległe personifikacji • ustala, co lub kto podlega gloryfikacji • omawia postawy bohaterów • omawia nawiązania biblijne i antyczne • omawia zawartość obrazów poetyckich • wyjaśnia znaczenie symboli	• wyjaśnia, dlaczego tekst można uznać za prozę poetycką • omawia cel personifikacji • określa przyczyny gloryfikacji • ocenia postawy bohaterów • omawia funkcję nawiązań biblijnych i antycznych • omawia emocje związane z obrazami poetyckimi • komentuje znaczenie symboli	• omawia cel zastosowania prozy poetyckiej • omawia funkcję personifikacji • ustala, jakie środki językowe zostały wykorzystane w celu gloryfikacji • ustala, w czym wyrażał się heroizm bohaterów • komentuje nawiązania biblijne i antyczne • omawia relacje między obrazami poetyckimi • wykorzystuje znaczenie symboli do interpretacji tekstu	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem jego symboliki
98.	Płacz matki w Hekubie	wprowadzenie do lekcji 30. Płacz matki w „Hekubie” Eliza Orzeszkowa, Hekuba (z cyklu Gloria victis)	• zna kategorię tragizmu • wie, kim w literaturze antyku była Hekuba • kojarzy wypowiedź matki o niewolnikach z Konra- dem Wallenrodem • nazywa wartości ważne dla bohaterów • pisze krótką wypowiedź	• ustala, na czym polega tragizm wyboru, którego musieli dokonać bracia • opowiada o losach Hekuby • rozpoznaje aluzje do Konrada Wallenroda • wyjaśnia źródła wartości ważnych dla bohaterów	• wyjaśnia, na czym polega tragizm matki • omawia nawiązania do antyku • wyjaśnia związek utworu z Konradem Wallenrodem • omawia wartości ważne dla bohaterów • w wypowiedzi argumentacyjnej	• omawia koncepcję tragizmu w opowiadaniu • wyjaśnia cel nawiązań do antyku • wyjaśnia rolę nawiązania do Konrada Wallenroda • pokazuje, jak bohaterowie wcielali wyznawane wartości w	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem tragizmu postaci

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
			argumentacyjną	• pisze wypowiedź argumentacyjną	przedstawia swoje poglądy i je uzasadnia	czyn • w wypowiedzi argumentacyjnej stosuje różne rodzaje argumentów	
99.	O powstaniu styczniowym – współcześnie	wprowadzenie do lekcji 31. O powstaniu styczniowym – współcześnie Jarosław Iwaszkiewicz, Zarudzie	• przedstawia bohaterów tekstu • dostrzega nawiązania do romantyzmu • przedstawia racje bohaterów • wie, że utwór nawiązuje do powstania styczniowego	• ustala, który z bohaterów jest idealistą, a który pragmatykiem • wskazuje nawiązania do romantyzmu • zestawia ze sobą racje bohaterów • wskazuje elementy nawiązujące do powstania styczniowego	• komentuje światopogląd bohaterów • wie, do jakich elementów romantyzmu nawiązuje utwór • wyjaśnia, które racje bohaterów go przekonują • odtwarza obraz powstania styczniowego w utworze	• ocenia światopogląd bohaterów • omawia nawiązania do romantyzmu • ocenia racje bohaterów • przywołuje teksty prezentujące obraz powstania styczniowego	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem obrazu powstania styczniowego
100.	Polskie gospodarstwo	wprowadzenie do lekcji 32. Polskie gospodarstwo Eliza Orzeszkowa, Nad Niemnem Adam Mickiewicz, Pan Tadeusz	• rozpoznaje i tytułuje wątki powieści • podaje przykłady opisu przyrody • przypomina, co to była szlachta zaściankowa • przedstawia Jana i Cecylię • wskazuje nawiązania do powstania styczniowego • przedstawia poglądy wybranych bohaterów na temat wartości pracy	• rekonstruuje obraz świata szlacheckiego przedstawiony w powieści • analizuje wybrany opis przyrody • podaje przedstawicieli szlachty zaściankowej • opowiada historię Jana i Cecylii • opowiada, kto z bohaterów brał udział w powstaniu styczniowym	• opowiada o świecie przedstawionym powieści • omawia językowe sposoby konstruowania opisów przyrody • opowiada o życiu szlachty zaściankowej • ustala, w jaki sposób w fabule powieści pojawia się motyw Jana i Cecylii • przypomina historię bitwy powstańców	• porównuje świat szlachecki z jego obrazem w Panu Tadeuszu • omawia funkcję opisów przyrody w powieści • omawia relacje między szlachtą średnią a zaściankową • wyjaśnia symbolikę mogiły Jana i Cecylii • omawia symbolikę mogiły powstańców	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego związków ze światopoglądem pozytywistycznym i stosunku do romantyzmu
101.	Program pozytywizmu w Nad Niemnem	wprowadzenie do lekcji 33. Program pozytywizmu w „Nad Niemnem” Eliza Orzeszkowa, Nad Niemnem					
102.	Dyskusja o patriotyzmie	wprowadzenie do lekcji 34. Dyskusja o patriotyzmie Eliza Orzeszkowa, Nad	• omawia postawy wybranych bohaterów	• omawia motyw pracy w utworze	• wymienia hasła pozytywistyczne, do których nawiązuje	• omawia sposoby nawiązania do	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
		Niemnem	wobec ojczyzny	• omawia trzy postawy wobec ojczyzny przedstawione w powieści	Orzeszkowa w powieści	programu pozytywizmu	
103.	Starzy i młodzi	wprowadzenie do lekcji 35. Starzy i młodzi Eliza Orzeszkowa, Nad Niemnem	• podaje po jednym przykładzie przedstawicieli dwóch pokoleń	• wskazuje, kto należy do pokolenia „młodych”, a kto do pokolenia „starych”	• ocenia postawy wybranych bohaterów wobec ojczyzny	• ocenia postawy wobec ojczyzny przedstawione w utworze	
104.	Miłosne historie w Nad Niemnem	wprowadzenie do lekcji 36. Miłosne historie w „Nad Niemnem” Eliza Orzeszkowa, Nad Niemnem	• zna realizm jako konwencję literacką	• przypomina cechy realizmu jako konwencji literackiej	• omawia różnice pokoleniowe	• omawia relacje między pokoleniami	
105.	Nadniemeńska epopeja	wprowadzenie do lekcji 37. Nadniemeńska epopeja Eliza Orzeszkowa, Nad Niemnem Adam Mickiewicz, Pan Tadeusz	• ogląda ze zrozumieniem adaptację literacką powieści	• porównuje adaptację z literackim pierwowzorem	• wyjaśnia, dlaczego utwór jest powieścią realistyczną	• omawia konwencję utworu Orzeszkowej	
106.	Nad Niemnem na dużym ekranie	wprowadzenie do lekcji 38. „Nad Niemnem” na dużym ekranie Eliza Orzeszkowa, Nad Niemnem			• wypowiada się na temat adaptacji filmowej	• ocenia filmową adaptację	
107.	Koniec pozytywistycznego idealizmu	wprowadzenie do lekcji 39. Maria Konopnicka, Mendel Gdański	• rozpoznaje, że utwór jest nowelą • wie, co to jest stylizacja środowiskowa • rozumie nawiązanie do hasła asymilacji Żydów • wie, co to język ezopowy	• wskazuje w tekście cechy noweli • podaje przykłady stylizacji środowiskowej • wskazuje elementy języka ezopowego	• wskazuje elementy programowe utworu • wskazuje punkt kulminacyjny	• wyjaśnia, dlaczego utwór jest nowelą • ustala, jaką rolę pełni język ezopowy	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem symboliki puenty
				• wydobywa informacje z tekstu	• omawia związek puenty z tekstem	• omawia symbolikę puenty	
108.	Różne oblicza patriotyzmu	wprowadzenie do lekcji 40. Różne oblicza patriotyzmu	• wie, że utwór ma wymowę patriotyczną	• omawia rodzaj patriotyzmu opisany w	• komentuje wizję patriotyzmu	• ustosunkowuje się do rodzaju patriotyzmu	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
		Maria Konopnicka, Rota	• rozpoznaje archaizmy • dostrzega patos wypowiedzi • wie, na czym polega inwersja • rozpoznaje peryfrazę • dostrzega zbiorowy podmiot liryczny • wyjaśnia pojęcie narodu.	utworze • omawia rodzaje archaizmów • ustala, z czego wynika patos wypowiedzi • cytuje fragmenty, w których występuje inwersja • ustala, czego dotyczy peryfraz • wyjaśnia, jaka zbiorowość wypowiada się w utworze • ustala, co autorka rozumie pod pojęciem naród	przedstawioną w utworze • wyjaśnia znaczenia archaizmów • uzasadnia, dlaczego wypowiedź ma charakter patetyczny • ustala, jak inwersja wpływa na wypowiedź poetycką • komentuje obecność peryfrazy • odtwarza deklaracje zbiorowości • zestawia pojęcie narodu z pojęciem społeczeństwa	przedstawionego w wierszu • wyjaśnia funkcję archaizacji • omawia środki językowe budujące nastrój patosu • określa funkcję inwersji • omawia funkcję peryfrazy • ustala cel wypowiedzi zbiorowej • ustosunkowuje się do poglądów Konopnickiej na temat narodu	szczególnym uwzględnieniem poetyckiego sposobu kształtowania postawy patriotycznej
		Grzegorz Ciechowski, Nie pytaj o Polskę	• rozpoznaje personifikację • przedstawia osobę mówiącą • wie, na czym polega aluzja literacka • zna pojęcie turpizm	• omawia rolę personifikacji • charakteryzuje osobę mówiącą • rozpoznaje aluzję literacką • wskazuje w utworze realia turpistyczne	• omawia wpływ personifikacji na wymowę obrazu poetyckiego • omawia wartości ważne dla osoby mówiącej • omawia relacje osoby mówiącej z innymi • komentuje wpływ aluzji literackiej na wymowę utworu • ocenia wpływ realiów turpistycznych na wymowę utworu	• ustala, co personifikacja ojczyzny mówi o bohaterze lirycznym • ustala, czym osoba mówiąca różni się od innych • ustala, czemu służy aluzja literacka • ustala, co wynika z zestawienia realiów turpistycznych z postawą patriotyczną	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem motywu miłości do ojczyzny
109.	Wobec ucisku politycznego	wprowadzenie do lekcji 41. Wobec ucisku politycznego	• wskazuje miejsca, w których ujawnia się	• gromadzi informacje na temat podmiotu	• charakteryzuje podmiot liryczny	• omawia relacje podmiotu lirycznego z	• samodzielnie analizuje i interpretuje utwory ze

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
		Maria Konopnicka, <i>Contra spem spero</i> Wojciech Młynarski, <i>Moje ulubione drzewo</i>	podmiot liryczny - wskazuje miejsca, w których pojawia się bohater - rozpoznaje aluzje - wie, na czym polega porównanie homeryckie - tłumaczy tytuł na język polski - wskazuje elementy symboliczne - wskazuje fragmenty, w których jest mowa o przyszłości - dostrzega wspólnotę motywów i problematyki z wierszem Młynarskiego	lirycznego - rozpoznaje bohatera zbiorowego - wskazuje aluzje do upadku powstania styczniowego - omawia porównanie homeryckie - wyjaśnia tytuł utworu - omawia znaczenia elementów symbolicznych - określa stosunek poetki do przyszłości - zestawia ze sobą dwa utwory	- omawia rolę bohatera zbiorowego - omawia aluzje do upadku powstania styczniowego - rozpoznaje i omawia zawartość obrazu poetyckiego z porównania homeryckiego - omawia nawiązania biblijne - omawia relacje między elementami symbolicznymi - ocenia stosunek poetki do przyszłości - wyciąga wnioski z analizy porównawczej dwóch utworów	bohaterem lirycznym - ustala, kogo reprezentuje bohater zbiorowy - przytacza inne utwory, mówiące o powstaniu styczniowym - ustala funkcję porównania homeryckiego - wyjaśnia rolę nawiązań biblijnych - uwzględnia symbolikę elementów w interpretacji - omawia wizję przyszłości wyłaniającą się z tekstu - dokonuje interpretacji porównawczej	szczególnym uwzględnieniem odwołania do klęski powstania styczniowego
110.	Miłość pozytywistki	wprowadzenie do lekcji 42. <i>Miłość pozytywistki</i> Maria Konopnicka, <i>Kubek</i> Mieczysław Jastrun, <i>Niekochana</i>	- dostrzega, że obydwa utwory podejmują ten sam motyw - wskazuje elementy symboliczne - zestawia oba teksty	- omawia motyw przemijającej miłości pokazany w obu tekstach - omawia elementy symboliczne - dokonuje analizy porównawczej	- porównuje motyw przemijającej miłości ukazanej w obu tekstach - wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych - wskazuje elementy wspólne i różniące dwóch tekstów	- porównuje motyw przemijającej miłości ukazanej w obu tekstach - przywołuje inne utwory o podobnej tematyce - zestawia ze sobą elementy o znaczeniu symbolicznym - interpretuje porównawczo oba utwory z uwzględnieniem innych tekstów o podobnej	dokonuje samodzielnie analizy i interpretacji porównawczej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
						tematyce	
111.	Felieton – komentarz do rzeczywistości	wprowadzenie do lekcji 43. Felieton – komentarz do rzeczywistości Bolesław Prus, Jubileusz i współczesność	- wie, że tekst jest felietonem - nazywa wydarzenia historyczne przywołane w tekście - przypomina główne hasła pozytywistyczne	- wskazuje cechy felietonu - opowiada o faktach historycznych przywołanych w tekście - sytytuje czasowo wydarzenia historyczne przywołane w felietonie - odtwarza ocenę Polaków żyjących na zesłaniu - dostrzega odniesienia do hasła pozytywizmu	- omawia felieton jako gatunek publicystyczny - ustala, co łączy wydarzenia historyczne przywołane w felietonie - omawia odniesienia do hasła pozytywistycznych	- wyjaśnia, czym wyróżnia się felieton spośród innych gatunków publicystycznych - określa stosunek autora do przywoływanych faktów historycznych - ustala, jak Prus ocenia Polaków - komentuje odniesienia do hasła pozytywistycznych	samodzielnie analizuje i interpretuje felieton ze szczególnym uwzględnieniem wymowy całego tekstu
112.	Współczesny felieton	wprowadzenie do lekcji 44. Współczesny felieton Wojciech Orliński, Pokochałem audiobooki	- wie, że tekst jest felietonem - dostrzega argumentacyjny charakter wypowiedzi - dostrzega humor w tekście - pisze krótki felieton na wskazany temat	- przypomina cechy felietonu - wydobywa argumenty z tekstu - ustala, czego dotyczy humor w tekście - pisze felieton	- przypomina tematykę poznanych wcześniej felietonów - odtwarza argumenty autora - wypowiada się na temat humoru w tekście - pisze felieton na samodzielnie wybrany temat	- wyjaśnia, dlaczego tekst jest felietonem - ustosunkowuje się do argumentów autora - omawia funkcję humoru - pisze felieton na samodzielnie wybrany temat - wprowadza elementy humoru	- samodzielnie analizuje i interpretuje tekst - odnosi się do wyводу i argumentów autora
113.	Realizm w powieści	wprowadzenie do lekcji 45. Realizm w powieści Michał Głowiński, Powieść i autorytety	- czyta tekst ze zrozumieniem - zna powieść realistyczną jako rodzaj powieści ze względu na konwencję - zna pojęcie mimetyzm, łączy je z	- wydobywa informacje z tekstu - omawia cechy powieści realistycznej - wyjaśnia, na czym polega mimetyzm - wyjaśnia, na czym	- porządkuje informacje z tekstu - wyjaśnia, co wyodrębnia powieść realistyczną spośród innych typów powieści - omawia zasadę	- wykorzystuje informacje z tekstu do sformułowania jego problematyki - zestawia powieść realistyczną z innymi rodzajami powieści - omawia wpływ zasady	samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień związanych z powieścią realistyczną

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
			tradycją antyczną • krótko omawia pozycję i rolę narratora w powieści realistycznej	polega dominacja narratora nad światem przedstawionym w powieści realistycznej	mimetyzmu • omawia zadania narratora w świecie przedstawionym powieści realistycznej	mimetyzmu na konstrukcję świata przedstawionego powieści realistycznej • wyjaśnia, co to znaczy, że powieść realistyczna jest dwujęzyczna	
114.	Powieść realistyczna	wprowadzenie do lekcji 46. Powieść realistyczna Honoré de Balzac, Ojciec Goriot	• zna realizm jako konwencję literacką • ustala, jakie miejsce zostało opisane • zna pojęcie przestrzeni intymnej • rozpoznaje motyw domu	• przypomina cechy realizmu jako konwencji literackiej • opowiada o miejscu, które zostało opisane • wyjaśnia, co to jest przestrzeń intymna • opowiada o domu zobrazowanym w fragmencie	• omawia cechy powieści realistycznej • wymienia szczegóły opisu domu • ustala, z kim związana jest przestrzeń intymna przedstawiona w fragmencie • ustala, z kim związany jest motyw domu w powieści	• wyjaśnia, dlaczego powieść Balzaca reprezentuje powieść realistyczną • ustala, na czym koncentruje się narrator, kiedy opisuje przestrzeń domu • ustala, kogo charakteryzuje przestrzeń intymna przedstawiona w powieści • zestawia motyw domu przedstawiony w powieści z innymi utworami	• samodzielnie analizuje i interpretuje fragment ze szczególnym uwzględnieniem konwencji opisu
115.	Czytanie powieści	wprowadzenie do lekcji 47. Czytanie powieści Olga Tokarczuk, Lalka i perła	• czyta tekst ze zrozumieniem • wie, że tekst jest esejem • cytuje odpowiednie fragmenty	• wydobywa informacje z tekstu • podaje cechy eseju • wyjaśnia, na czym polega oczyszczające działanie literatury	• porządkuje informacje z tekstu, porównuje esej z innymi gatunkami publicystycznymi • omawia wpływ literatury na czytelnika	• ustosunkowuje się do poglądów autorki • wyjaśnia, dlaczego tekst jest esejem • omawia działania literatury z perspektywy antycznego katharsis	• samodzielnie analizuje i interpretuje esej ze szczególnym uwzględnieniem roli literatury
116.	Realistyczny obraz społeczeństwa	wprowadzenie do lekcji 48. Realistyczny obraz	• wie, że Lalka reprezentuje powieść	• omawia założenia powieści realistycznej	• wskazuje odniesienia do konwencji	• uzasadnia, dlaczego Lalka jest powieścią	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
		społeczeństwa Bolesław Prus, Lalka	realistyczną • tytułuje wątki powieści • dostrzega dwa rodzaje narracji • przyporządkowuje bohaterów wątkom	• omawia wielowątkowość fabuły • charakteryzuje dwa rodzaje narracji • charakteryzuje wybranych bohaterów	realistycznej • streszcza wybrany wątek utworu • charakteryzuje obu narratorów • ocenia wybrane postaci	realistyczną • omawia fabułę powieści • ocenia narrację powieści • omawia relacje między bohaterami • komentuje odniesienia do programu pozytywizmu	szczególnym uwzględnieniem odniesień do konwencji realistycznej
117.	Miłość w czasach nieromantycznych	wprowadzenie do lekcji 49. Miłość w czasach nieromantycznych Bolesław Prus, Lalka	• dostrzega odniesienia do programu pozytywizmu • wymienia najważniejsze miejsca opisane w utworze • dostrzega zróżnicowanie społeczne pokazane w utworze • streszcza wątek miłości Wokulskiego do Izabeli • wie, na czym polega idealizm • wymienia bohaterów związanych z nauką • wie, na czym polega topos theatrum mundi • wie, co to jest język ezopowy	• wymienia obecne w powieści odniesienia do programu pozytywizmu • opowiada o miejscach przedstawionych w powieści • omawia warstwy społeczne przedstawione w powieści • omawia wpływ miłości do Izabeli na życie Wokulskiego • wskazuje idealistów • opowiada o bohaterach, dla których ważna była nauka • ustala, które wydarzenia powieści można zestawić z toposem theatrum mundi • wskazuje fragmenty, w których występuje	• omawia odniesienia do programu pozytywizmu • omawia rolę opisów miejsc w fabule • przypisuje bohaterów do określonej warstwy społecznej • omawia charakter miłości Wokulskiego do Izabeli • przedstawia bohaterów idealistów • ustala, jak nauka wpłynęła na życie bohaterów • interpretuje tytuł powieści z perspektywy toposu theatrum mundi • omawia fragmenty, w których występuje język ezopowy	• łączy opisane miejsca z postaciami • odtwarza obraz społeczeństwa pokazany w powieści • ustala, czy miłość Wokulskiego do Izabeli miała charakter tragiczny • charakteryzuje bohaterów idealistów • omawia, jak została przedstawiona w powieści nauka jako wartość • zestawia topos theatrum mundi w powieści z fraszką Kochanowskiego • omawia wpływ języka ezopowego na powieść Prusa	
118.	Wokulski – pozytywista	wprowadzenie do lekcji 50. Wokulski – pozytywista Bolesław Prus, Lalka					
119.	Trzy pokolenia idealistów	wprowadzenie do lekcji 51. Trzy pokolenia idealistów Bolesław Prus, Lalka					
120.	Utopia naukowa w Lalce	wprowadzenie do lekcji 52. Utopia naukowa w „Lalce” Bolesław Prus, Lalka					
121.	Topos theatrum mundi	wprowadzenie do lekcji 53. Topos theatrum mundi Bolesław Prus, Lalka Jan Kochanowski, O żywocie ludzkim					
122.	Nowy kształt powieści	wprowadzenie do lekcji 54. Nowy kształt powieści Bolesław Prus, Lalka					
123.	Język ezopowy w	wprowadzenie do lekcji 55.					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
	XIX i XX w.	Język ezopowy w XIX i XX w. Bolesław Prus, Lalka Agnieszka Osiecka, W żółtych płomieniach liści		język ezopowy			
124.	Stylistyczne zróżnicowanie polszczyzny	wprowadzenie do lekcji 56. Stylistyczne zróżnicowanie polszczyzny	- wymienia różne znaczenia słowa styl - zna pojęcie idiolekt	- wie, co to jest styl językowy - charakteryzuje idiolekt wybranej osoby	wyjaśnia, co to jest styl językowy	- ustala, co składa się na styl językowy - charakteryzuje własny idiolekt	nazywa i charakteryzuje styl różnych wypowiedzi ustnych i pisemnych
		Agata Tuszyńska, Rosjanie w Warszawie	- wymienia nazwy stylów językowych - wie, co to jest socjolekt - omawia socjolekt ludu w Lalce	- omawia cechy wybranego stylu językowego - charakteryzuje socjolekt młodzieży - omawia socjolekt kulturowy występujący w Lalce	- charakteryzuje idiolekt wybranego bohatera literackiego - omawia cechy różnych stylów funkcjonalnych - charakteryzuje socjolekt mieszczaństwa w Lalce	- porównuje różne style funkcjonalne - charakteryzuje socjolekt wybranej grupy - podaje z Lalki przykłady różnych socjolektów	omawia wszystkie socjolekty występujące w Lalce
125.	Język środowiskowy	wprowadzenie do lekcji 57. Język środowiskowy Bolesław Prus, Lalka	- wie, co to jest socjolekt - omawia socjolekt ludu w Lalce	- charakteryzuje socjolekt młodzieży - omawia socjolekt kulturowy występujący w Lalce	charakteryzuje socjolekt mieszczaństwa w Lalce	- charakteryzuje socjolekt wybranej grupy - podaje z Lalki przykłady różnych socjolektów	omawia wszystkie socjolekty występujące w Lalce
126.	Uniwersalizm noweli Prusa	wprowadzenie do lekcji 58. Uniwersalizm noweli Prusa Bolesław Prus, Z legend dawnego Egiptu	- wie, że utwór jest nowelą - podaje bohaterów związanych z motywem władzy	- uzasadnia, że nowela to utwór epicki - porównuje style rządzenia Ramzesa i Horusa	- przypomina cechy noweli jako gatunku - ocenia dwa style uprawiania polityki - streszcza fabułę	- wyjaśnia, dlaczego utwór jest nowelą - odnosi rozważania o polityce do czasów Prusa	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego uniwersalnej wymowy
127.	Arcydzieło nowelistyki polskiej	wprowadzenie do lekcji 59. Arcydzieło nowelistyki polskiej Bolesław Prus, Z legend dawnego Egiptu	- wskazuje najważniejsze wydarzenia - przypomina zakończenie	- odtwarza bieg fabuły - wyjaśnia wymowę zakończenia - wyjaśnia znaczenia archaizmów	- wyjaśnia, z czego wynika zaskakujące zakończenie - ustala, jaką funkcję pełnią archaizmy	- omawia konstrukcję fabuły - ocenia symbolikę zakończenia - omawia funkcję	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe	Dobry Wymagania rozszerzone	Bardzo dobry Wymagania dopełniające	Celujący Wymagania wykraczające
			• podaje przykłady archaizmów wykorzystanych w tekście • ma świadomość uniwersalizmu utworu	• wyjaśnia, z czego wynika uniwersalizm noweli	• ustala, jak został osiągnięty uniwersalizm noweli	- archaizmów w wypowiedziach • ocenia utwór z punktu widzenia współczesności	
128.	Henryk Sienkiewicz patrzy na Amerykę	wprowadzenie do lekcji 60. Henryk Sienkiewicz patrzy na Amerykę Henryk Sienkiewicz, Listy z podróży do Ameryki	• wie, że reportaż jest gatunkiem publicystycznym • zna pojęcie etnocentryzm • dostrzega zestawienie dwóch cywilizacji • przypomina hasła polskiego pozytywizmu	• wymienia cechy reportażu • wskazuje w tekście przykłady etnocentryzmu • omawia cywilizację Amerykanów i Europejczyków • rozpoznaje nawiązania do haseł polskiego pozytywizmu	• wyjaśnia, dlaczego tekst jest reportażem • omawia, na czym polega etnocentryzm • porównuje cywilizację Amerykanów i Europejczyków • omawia cywilizację Amerykanów z perspektywy haseł polskiego pozytywizmu	• omawia specyfikę reportażu jako gatunku publicystycznoliterackiego • ustosunkowuje się do postawy etnocentryzmu • ocenia cywilizację Amerykanów i Europejczyków • komentuje związek cywilizacji Amerykanów z hasłami polskiego pozytywizmu	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem obrazu dwóch cywilizacji
129.	Współczesny reportaż historyczny	wprowadzenie do lekcji 61. Współczesny reportaż historyczny Małgorzata Szejnert, Wyspa klucz	• wie, że tekst jest reportażem historycznym • opowiada, jak przebiegało przyjęcie emigrantów przybyłych do Stanów Zjednoczonych	• ustala, czym wyróżnia się reportaż historyczny spośród innych typów reportażu • opowiada o emigrantach przybyłych do Stanów Zjednoczonych	• omawia cechy reportażu historycznego • omawia stosunek urzędników do emigrantów	• wyjaśnia, dlaczego tekst jest reportażem historycznym • ocenia stosunek Amerykanów do emigracji	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem stosunku do emigrantów
130.	Historia w kształcie literackim	wprowadzenie do lekcji 62. Historia w kształcie literackim Henryk Sienkiewicz, Potop	• wie, że utwór jest powieścią historyczną • rozpoznaje podstawowe środki retoryczne	• wymienia cechy powieści historycznej • w wypowiedziach Radziwiłła wskazuje środki perswazyjne	• omawia cechy powieści historycznej • ocenia skuteczność środków perswazyjnych użytych przez Radziwiłła	• wyjaśnia, czym różni się powieść historyczna od innych typów powieści	• samodzielnie analizuje i interpretuje powieść ze szczególnym uwzględnieniem celu „ku pokrzepieniu serc”
131.	Spółeczeństwo polskie czasu klęski	wprowadzenie do lekcji 63. Spółeczeństwo polskie czasu klęski Henryk	• rozróżnia perswazję od manipulacji	• ustala, kto podlega manipulacji	• omawia językowe	• omawia wpływ środków perswazyjnych używanych przez	

Lp.	Temat lekcji	Material rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
		Sienkiewicz, Potop	• przedstawia księcia Radziwiłła	• charakteryzuje Radziwiłła	środki manipulacji	Radziwiłła na wymowę powieści	
132.	Sienkiewiczowski model patriotyzmu	wprowadzenie do lekcji 64. Sienkiewiczowski model patriotyzmu Henryk Sienkiewicz, Potop	• wie, że szlachta jest bohaterem zbiorowym	• wymienia przedstawicieli szlachty jako bohatera zbiorowego	• charakteryzuje szlachtę jako bohatera zbiorowego	• ocenia skuteczność językowych środków manipulacji używanych przez bohaterów	
133.	Miłość z przeszkodami	wprowadzenie do lekcji 65. Miłość z przeszkodami Henryk Sienkiewicz, Potop	• przedstawia Kmicica	• charakteryzuje Kmicica	• wyjaśnia, dlaczego Kmicic jest bohaterem dynamicznym	• ocenia szlachtę jako bohatera zbiorowego	
134.	Miłość z przeszkodami	wprowadzenie do lekcji 65. Miłość z przeszkodami Henryk Sienkiewicz, Potop	• dostrzega podobieństwo losów Kmicica i Jacka Soplicy	• zestawia Kmicica z Jackiem Soplicą	• wskazuje podobieństwa losów Kmicica i Jacka Soplicy	• omawia przemianę Kmicica	
134.	Andrzej Kmicic a Jacek Soplica	wprowadzenie do lekcji 66. Andrzej Kmicic a Jacek Soplica Henryk Sienkiewicz, Potop Adam Mickiewicz, Pan Tadeusz	• wie, na czym polega ironia	• rozpoznaje ironię we fragmentach tekstu	• ustala, przeciwko komu skierowana jest ironia	• dokonuje charakterystyki porównawczej Kmicica i Jacka Soplicy	
134.	Andrzej Kmicic a Jacek Soplica	wprowadzenie do lekcji 66. Andrzej Kmicic a Jacek Soplica Henryk Sienkiewicz, Potop Adam Mickiewicz, Pan Tadeusz	• wymienia wątki powieści	• wskazuje najważniejsze wydarzenia związane z wątkiem miłości Oleńki i Kmicica	• streszcza wątek miłości Oleńki i Kmicica	• omawia funkcję ironii	
134.	Andrzej Kmicic a Jacek Soplica	wprowadzenie do lekcji 66. Andrzej Kmicic a Jacek Soplica Henryk Sienkiewicz, Potop Adam Mickiewicz, Pan Tadeusz	• wie, co to jest archaizm	• rozpoznaje różne archaizmy	• tłumaczy archaizmy na język współczesny	• uzasadnia, że miłość Oleńki i Kmicica ma rysy miłości romantycznej	
135.	Dawność w języku Potopu	wprowadzenie do lekcji 67. Dawność w języku „Potopu” Henryk Sienkiewicz, Potop				• ustala wpływ archaizacji na wymowę powieści	
135.	Dawność w języku Potopu	wprowadzenie do lekcji 67. Dawność w języku „Potopu” Henryk Sienkiewicz, Potop					
136.	Esej o historii i patriotyzmie	wprowadzenie do lekcji 68. Esej o historii i patriotyzmie Jacek Kowalski, Niezbędnik Sarmaty	• wie, że esej to gatunek publicystyczny	• ustala, czym wyróżnia się esej spośród innych gatunków publicystycznych	• omawia cechy eseju	• wyjaśnia, dlaczego tekst jest esejem	• samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem jego przynależności do eseju jako gatunku publicystycznego
136.	Esej o historii i patriotyzmie	wprowadzenie do lekcji 68. Esej o historii i patriotyzmie Jacek Kowalski, Niezbędnik Sarmaty	• wie, czym się różniła husaria od pospolitego ruszenia	• wyjaśnia, co to było pospolite ruszenie	• wymienia zalety i wady pospolitego ruszenia	• omawia znaczenie husarii i pospolitego ruszenia dla obronności XVII-wiecznej Polski	
136.	Esej o historii i patriotyzmie	wprowadzenie do lekcji 68. Esej o historii i patriotyzmie Jacek Kowalski, Niezbędnik Sarmaty			• omawia specyfikę polskiej husarii		

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
137.	Realizm i komizm w teatrze	wprowadzenie do lekcji 69. Realizm i komizm w teatrze Rewizor, reż. Jerzy Gruz	- zna pojęcie realizm - rozpoznaje elementy komiczne w tekście - rozpoznaje satyrę w tekście - ogląda uważnie spektakl teatru telewizji - pisze krótką recenzję	- zna założenia konwencji realistycznej - wyjaśnia, co go śmieszy w utworze - ustala, przeciw komu, czemu skierowana jest satyra - wyraża swoją opinię o grze aktorskiej w inscenizacji teatru telewizji - pisze ciekawą recenzję przedstawienia	- wyjaśnia, na czym polega realizm jako konwencja - omawia przykłady komizmu - omawia elementy przedstawione satyrycznie - omawia pierwsze wrażenia po obejrzeniu spektaklu - pisze wyczerpującą recenzję spektaklu teatru telewizji	- uzasadnia na przykładach, że utwór ma charakter realistyczny - podaje z tekstu przykłady rodzajów komizmu - wyjaśnia, co satyra wnosi do tekstu - ocenia przedstawienie inscenizacji teatru telewizji - pisze recenzję z zachowaniem wszystkich wymogów tej formy wypowiedzi	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego uniwersalnego charakteru
138.	Nieszczęście Emmy Bovary	wprowadzenie do lekcji 70. „Książki zbójce” Gustaw Flaubert, Pani Bovary	- wie, że utwór Flauberta to powieść psychologiczna - zna pojęcie bowaryzm	wie, czym się wyróżnia powieść psychologiczna	omawia założenia powieści psychologicznej	uzasadnia, że utwór Flauberta jest powieścią psychologiczną	
139.	Nowoczesny portret kobiety	wprowadzenie do lekcji 71. Nowoczesny portret kobiety Gustaw Flaubert, Pani Bovary	- łączy je z powieścią Flauberta - przedstawia panią Bovary - wskazuje elementy symboliczne	- wyjaśnia, co to jest bowaryzm - charakteryzuje panią Bovary - wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych	- wymienia cechy bowaryzmu - omawia relacje pani Bovary ze światem - omawia wpływ elementów symbolicznych na fabułę powieści	- wyjaśnia, na czym polega postawa bowaryzmu - odnosząc się do głównej bohaterki utworu, ocenia panią Bovary	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór z punktu widzenia powieści psychologicznej
140.	Dom, rodzina, miłość w Pani Bovary	wprowadzenie do lekcji 72. Dom, rodzina, miłość w „Pani Bovary” Gustaw Flaubert, Pani Bovary	zna naturalizm jako konwencję prezentowania świata	omawia założenia naturalizmu	ustala, czym różni się realizm od naturalizmu	omawia znaczenie elementów symbolicznych dla wymowy powieści	
141.	Obraz prowincji w powieści Flauberta	wprowadzenie do lekcji 73. Obraz prowincji w powieści Flauberta Gustaw				omawia elementy naturalizmu w powieści	

Lp.	Temat lekcji	Material rzeczowy	Dopuszczający Wymagania konieczne	Dostateczny Wymagania podstawowe Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Dobry Wymagania rozszerzone Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Bardzo dobry Wymagania dopełniające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.	Celujący Wymagania wykraczające Uczeń spełnia także wymagania na niższe oceny.
		Flaubert, Pani Bovary					
142.	Konwencja naturalistyczna	wprowadzenie do lekcji 74. Konwencja naturalistyczna Gustaw Flaubert, Pani Bovary					